

બરકાતુલ્ ઈમ્દાદ લિ અહલિલ્ ઈસ્તિમ્દાદ

બુખ્તુગોની મદદોની બરકતો

લેખક : આ'લા હઝરત ઈમામ અહલે સુન્નત, મુજદીદે
દીનો મિલ્લત, ઈમામ અહમદ રઝા رحمة الله عليه

:: અનુવાદક ::

પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી દયાદરવી
(ખલીફા તાજુશરીઅહ, તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા માસિક)

પ્રકાશક

અંજુમને રઝાએ મુસ્તફા (દયાદરા)

C/o. ફયુઝાને રઝા મંજિલ, મુ.પો. દયાદરા, તા. જિ. : ભરૂચ,

પિન. ૩૯૨૦૨૦ ફોન. : (૦૨૬૪૨) ૨૧૦૪૧૧,

૨૮૦૦૧૧, મો. : ૯૪૨૭૪૬૪૪૧૧

Web. : www.barkatekhwaja.net

Email : anjuman2006@hotmail.com

પ્રકાશન નં. : ૧૯૬ આવૃત્તિ-૨ પ્રત : ૪૫૦૦

૦૬-શવ્વાલ હિ.સ. ૧૪૩૩ સપ્ટેમ્બર-૨૦૧૨

નૂરાની આર્ટ-દયાદરા મો. ૯૪૨૭૪૬૪૪૧૧

કલામે ઈમામ

અઝ : આ'લા હઝરત ઈમામ અહમદ રઝા (رضي الله عنه)

દુશ્મને અહમદ પે શિદત કીજિએ મુલ્હિદોં કી કયા મુરવ્વત કીજિએ
ઝિક ઉન્કા છેળીએ હર બાત મેં છેળના શયતાન કા આદત કિજિએ
મિખ્લે ફારસ ઝલઝલે હોં નજદ મેં ઝિક આયાતે વિલાદત કીજિએ
કીજિએ ચર્યા ઉન્હીં કા સુબ્હો-શામ જાને કાફિર પર કિયામત કીજિએ
આપ દરગાહે ખુદામેં હંચ વજીહ હાં શફાઅત બિલવજાહત કીજિએ
હક તુમ્હે ફર્મા ચુકા અપના હબીબ અબ શફાઅત બિલ મહબ્બત કીજિએ
ઈઝ્ન કબકા મિલ ચુકા અબ તો હુઝૂર હમ ગરીબોં કી શફાઅત કીજિએ
મુલ્હિદોંકા શક નિકલ જાએ હુઝૂર જાનિબે મહ ફિર ઈશારત કીજિએ
શિર્ક ઠહરે જિસમેં તાઝીમે હુઝૂર ઉસ બુરે મઝહબ પે લાનત કીજિએ
ઝાલિમો મહબૂબ કા હક્ક થા યહી ઈશકકે બદલે અદાવત કીજિએ
વદુહા હુજુરાત અલમ નશરહસે ફિર મોમિનો ઈતમામે હુજીત કીજિએ
ગોષે આ'ઝમ આપ સે ફરિયાદ હય ઝિંદા ફિર યે પાકે મિલ્લત કીજિએ !
યા ખુદા તુઝ તક હય સબકા મુન્તહા અવલિયા કો હુકમે નુસરત કીજિએ
મેરે આકા હઝરતે અચ્છે મિયાં હો 'રઝા' અચ્છા વો સૂરત કીજિએ

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ

પ્રથમ આવૃત્તિ વખતે

અનુવાદકના બે બોલ.....

આ'લા હઝરત મુજદ્દિદે દીનો મિલ્લત "ઈમામ અહમદ રઝા ફાઝિલે બરેલ્વી" રદિયલ્લાહો અન્હોની લખેલ કિતાબના માટે શું કહેવું ! જે ખૂદ મુજદ્દિદ છે, ઈમામે એહલે સુન્નત છે ! આલમે ઈસ્લામના આ માન્યવર પેશવાની નિસ્બત જ ખૂદ કિતાબની ઉચ્ચતા માટે એક જબરદસ્ત હવાલો છે. મુજ નાચીઝની શું હેસિયત કે એના વિશે કાંઈક કહું ! ઈન્સાફ પસંદ દિલો માટે આ કિતાબ ઈમાની દોલતનો મોજાં મારતો સમુદ્ર છે. આપની ઈલ્મી સમૃદ્ધતાએ ગાગરમાં સાગર સમાવી દીધો છે. આપની કરામત રૂપી ફૂલમે હફને ચમકતા તેજ સૂર્યની જેમ ઉજવળ કરી બાતિલને જમીનદોસ્ત કર્યું છે. વાંચકોથી કેવળ એક જ તમન્ના છે કે ધ્યાનપૂર્વક કેવળ હફની તલાશને જ ધ્યાનમાં રાખી નિષ્પક્ષ રીતે એનો અભ્યાસ કરે, અને જેમના વિશે કાંઈક ઉમ્મીદ જણાય તેવા નિકટના ઝઈફ ઈમાનવાળાને વંચાવી ગુમરાહિયતથી બચાવે. "કિતાબનો વારંવાર અભ્યાસ કરે અને કરાવે."

મુઝ નાચીઝ હકીરની શું હેસિયત કે આપની સમૃદ્ધ વાણીને ગુજરાતીમાં તબદીલ કરી લોકો સમક્ષ રજૂ કરું ! ગૌષે પાક સરકારે બગદાદ, ખ્વાજા ગરીબ નવાઝ તથા જુમ્લા ઔલિયા رحمۃ اللہ علیہم اجمعین નો મુઝ હકીર પર ફેઝાને કરમ કે મેં આ કિતાબનો અનુવાદ કરવાનું સાહસ કર્યું.

આ પ્રસંગે જો હું "હઝરત અલ્લામા મૌલાના ફારી મુહમ્મદ અબુલ કલામ રઝવી" (ખલીફએ મુફતીએ આ'ઝમે હિંદ વ ખલીફએ હઝરત સૈયદ કમરૂદ્દીન બાવા કારંટવી)નો આભાર ન માનું તો નગુણો જ કહેવાઈ. આપના પ્રોત્સાહન તેમજ માર્ગદર્શને જ આ કિતાબમાં પ્રાણ પૂર્યા છે. ઈસ્તેલાહી શબ્દોને તેમજ કઠિન શબ્દોને શક્ય તેટલા હળવા બનાવવા કૌંસ કરી સમજાવવા કોશિશ કરી છે, છતાં કોઈને તકલીફ રહે તો કોઈ કામિલ આલિમ તથા બાઈલ્મ વ્યક્તિથી ઉકેલ મેળવે અને મારી કોઈ ભૂલ જણાય તો બેઘડક જાણ કરે જેથી આગામી આવૃત્તિમાં સુધારી લેવાય.

અંતમાં વિનંતિ કે દરેક વાંચક મુઝ નાચીઝ હકીરના માટે દુઆ કરે કે મૌલા તઆલા એના હબીબે પાક عليه السلام ના વસીલાથી ખાત્મો બિલ ખૈર કરે અને ઈમાનો અમલની સલામતી સાથે જીવન જીવવાની તૌફીક આપે.

آمين بجاه النبي الكريم عليه افضل الصلوة والتسليم

—લિ. ખાકપાએ રઝા

પટેલ શબ્બીર અલી રઝવી દયાદરવી

(તા. ૨૦/૧૨/૧૯૮૯, મુ. દયાદરા, તા. જિ. ભરૂચ)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيكَ يَا رَسُوْلَ اللهِ اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيكَ يَا نَبِيَّ اللهِ
اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيكَ يَا حَبِيْبَ اللهِ اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيكَ يَا نُوْرَ اللهِ
صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْكَ وَسَلَّمَ

શું ફર્માવે છે દીનના ઉલમા (આલિમો) આ મસ્જિદામાં કે
આયત **وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ** (વધ્યાકનસ્તઈન)નો અર્થ વહાબી આ
પ્રમાણે જણાવે છે કે ગયરે ખુદા (ખુદા સિવાય અન્ય)થી મદદ
માંગવી શિક છે.

દેખ હરે નસ્તઈન અય પાક દીન,
ઈસ્તેઆનત ગૈર સે લાએક નહીં
ઝાતે હક્ક બેશક હય નેઅમલ મુસ્તઆન
હયફ હય જો ગૈરે હક્ક હો ઘ્યાન

અને ઉલમા તથા સૂફીઓનો અફીદો આ પ્રમાણે દર્શાવે છે કે
હઝરત મસ્લેહુદીન સઅદી શીરાઝી **رحمة الله عليه** નું પણ એના પર
ઈમાન હતું કે "ન દારેમ ગૈર અઝ તુ ફરિયાદ રસ."

(અર્થ : નથી રાખતા (માનતા) અમે તારા (ખુદા) સિવાય
અન્ય કોઈને મદદગાર). અને હઝરત મૌલાના નિઝામી ગંજવી
رحمة الله عليه પણ દુઆમાં અર્ઝ કરતા હતા, "બુઝુર્ગા બુઝુર્ગા દેહા
બેક સમ, તુઈ યાવરી બખ્શોયારી રસમ." (અર્થ : હે બુઝુર્ગ !

(ખુદા) મુઝ બેકસને બુઝુર્ગા અતા કર, તું જ મદદ ફર્માવ અને
મદદે પહોંચ)

અને હઝરત સૂફ્યાન ધૌરી **رحمة الله عليه** નો દિલચ્છ અને
ઈબ્રતઅંગેઝ કિસ્સો વર્ણવે છે જે 'તોહફતુલ આશિકીન'માં વર્ણન
થયેલ છે કે એક દિવસે આપ નમાઝ પઢતા હતા. જ્યારે **نستعين**
પર પહોંચ્યા તો બેહોશ થઈને પડી ગયા. જ્યારે હોશમાં આવ્યા
ત્યારે ફર્માવ્યું કે, જ્યારે રબ્બુલ આલમીન **نستعين** ફર્માવે
અને હું ગૈરે ખુદાથી મદદ માગુ તો મારાથી વધુ બેઅદબ કોણ
હશે ? બીજી આયત શરીફ જનાબ ઈબ્રાહીમ ખલીલુલ્લાહ
عليه السلامના કિસ્સાની કે, **لِلَّذِي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي**
છે. અને ઘણી આયતો અને હદીષો અને ઉલમા તથા સૂફીઓના
કથનો દર્શાવે છે, એટલા માટે આપની ખિદમતે આલીમાં
ખ્વાહિશમંદ છું કે તેની રદ લખીને મને મોકલો કે જેથી તે વહાબીને
બતાવું. જવાબ કુર્આનનો કુર્આનથી, હદીષનો હદીષથી, અફવાલ
(બુઝુર્ગોના કથનો)નો અફવાલથી ઈર્શાદ ફર્માવશો અને ભાવાર્થ
લફઝી (જાહેરી ભાવાર્થ) હોય. બૈયનૂ વ તૂજરૂ

—લિ. નિયાઝ અહમદખાં સહસવાની

અલ જવાબ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله وبه نستعين والصلاة والسلام على اعظم

غوث اكرم ومعين محمد وآله واصحابه اجمعين -

આયતે કરીમા પર તો મુસલમાનનું ઈમાન છે, અને હઝરત મૌલાના સઅદી તથા મૌલાના નિઝામી رحمة الله عليه ના જે શેઅરો નકલ કરવામાં આવ્યા તે પણ હક્ક છે, "પરંતુ વહાબી હક્ક વાતોથી બાતિલ અર્થની સાબિતી ઈચ્છે છે, જે કદાપિ થશે નહીં." આયએ કરીમહ وَجْهَتْ وَجْهِي ને તો આ વિષયથી કોઈ સંબંધ જ નથી. એમાં ઈરાદાના તૌર પર જાણી બુઝીને 'ઈબાદત પ્રત્યે તવજજોહ' (ધ્યાન) લઈ જવાનો ઝિક છે, કે 'હું પોતાની ઈબાદતથી તેના તરફ ધ્યાન મગ્ન થાઉં (ઈરાદો રાખું) છું જેણે જમીન તથા આસમાન પૈદા કર્યા.' એ નહીં કે મુત્લક (જેમાં કોઈ બંધન ન હોય) તવજજોહ વિશે, જેમાં અંબિયા عليهم السلام તથા અવલિયા رحمة الله عليهم اجمعين થી મદદ માંગવી પણ દાખલ થઈ શકે. 'જલાલૈન શરીફ'માં આ આયતની તફસીર ફર્માવી છે : أعترت قالوا له ما تعبد قال انى وجهت وجهى قصدت بعبادتى -- الخ કે, "કાફિરોએ સૈયદના ઈબ્રાહીમ عليه السلام ને કહ્યું, તમે કોને પૂજો છો? ફર્માવ્યું, હું મારી ઈબાદત દ્વારા એનો ઈરાદો રાખું છું જેણે જમીન તથા આસમાન બનાવ્યા." 'જો આયતમાં મુત્લક

તવજજોહનો હેતુ હોય તો' કોઈના તરફ મોઢું રાખીને વાતો કરવી પણ શર્ક થાય, નમાઝમાં કિબ્લાની તરફ તવજજોહ કરવી પણ શર્ક થાય, કારણ કે કા'બા પણ ગૈરે ખુદા છે, ખુદા નથી અને ખુદા તઆલાનો ઈશાદ حَيْثُمَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ (અર્થ) "જ્યાં પણ હોય પોતાનું મોઢું કિબ્લાની તરફ કરો." મઆઝલલાહ (અલ્લાહની પનાહ) શર્કનો હુકમ આપવો ઠરશે. પરંતુ વહાબીઓને બુદ્ધિ થોડી છે. આયએ કરીમહ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ અને સઅદી તથા નિઝામીના મુનાજાત (દુઆ)માં દુઆ મદદ માંગવી તથા મદદે પહોંચવા તથા મદદ કરવા, તથા મદદ ચાહવા (નો મતલબ) તે 'હફીફી મદદ છે જે ખુદા તઆલાના માટે જ છે' (એટલે કે અલ્લાહ સિવાય હફીફી (અસલી) મદદગાર કોઈ નથી) નહીં કે મુત્લકનો (એટલે કે અલ્લાહ સિવાય તેની અતાથી પણ કોઈ મદદગાર નથી બની શકતું, એવી કોઈ પાખંદી وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ મુનાજાત....વગેરેમાંથી નથી). અને એમાં કોઈ શંકા નથી (બેશક! યફીનન) કે દરેક કમાલ બલકે હસ્તીનું વજૂદ, આ તમામ ચીજોની 'હફીફીત' ખાસ ખુદાની બારગાહ માટે જ છે. હફીફી મદદ માંગવી એ છે કે એને ફાદિર બિઝ્જાત (કોઈની અતા વગર જાતે પોતે જ શક્તિમાન) તથા માલિકે મુસ્તફિલ (કોઈના અતા કર્યા વિના ખૂદ બ ખૂદ માલિક) તથા બેનિયાઝ (બેપરવાહ) ગની (કોઈનો મોહતાજ નહીં તેવો ગની) એ જાણે કે કોઈના અતા કર્યા વગર તે પોતે જ ખૂદ બ ખૂદ આ કામ કરવાની શક્તિ ધરાવે છે. આ અર્થનો ખુદા સિવાય અન્ય (ગૈરે ખુદા)ની સાથે એ'તેકાદ (ચકીન, વિશ્વાસ) રાખવો દરેક મુસલમાનની નજીક શર્ક છે. અને કદાપિ કોઈ મુસલમાન ગૈરની સાથે આ અર્થમાં ઈરાદો ધરાવતો નથી, બલકે ફયઝ (લાભ) મેળવવા

માટેનો ઝરીયો તથા હાજતો પૂરી કરવા માટેનો વસીલો સમજે છે અને આ યફીનન હક્ક છે. ખૂદ ખુદા તઆલાએ કુઆનમાં હુકમ ફર્માવ્યો, **وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ** "અલ્લાહની તરફ વસીલો હુંદો." આ પરથી સમજાયું કે ગૈરે ખુદાથી મદદ માંગવી કદાપિ **إِنَّا كُنَّا نَسْتَعِينُ** ના તે હસ્રની ખિલાફ (ઘેરાવની વિરુદ્ધ) નથી, જેવી રીતે હફીફી વજૂદ એટલે કે ખૂદ પોતાની જાતથી કોઈના પેદા કર્યા વિના મૌજૂદ હોવું ખુદા માટે ખાસ છે, પછી તેના સબબથી (દ્વારા) બીજાને મૌજૂદ કહેવું શિર્ક ન થશે, જ્યાં સુધી તે જ હફીફી વજૂદનો અર્થ ન લે. **حَقَائِقُ الْأَشْيَاءِ ثَابِتَةٌ** (દરેક વસ્તુઓની હકીકતો સાબિત છે.) પહેલો અફીદો મુસલમાનોનો છે. તે જ મુજબ હફીફી ઈલ્મ કે જે પોતાની જાતથી (સ્વંય) કોઈના અતા કર્યા વગર હોય અને હફીફી તઅલીમ કે જે પોતે પોતાની જાતે બીજાની મોહતાજગી વગર (કોઈના પર આધાર રાખ્યા વિના) ઈલ્મ શિખવાડે, આ ખુદા માટે ખાસ છે. પછી બીજાને આલિમ કહેવું અથવા તેનાથી ઈલ્મ પ્રાપ્ત કરવો શિર્ક થશે નહીં, જ્યાં સુધી તે જ અસલી અર્થનો હેતુ ન હોય. ખૂદ ખુદા તઆલા કુઆન શરીફમાં પોતાના બંદાઓને અલીમ તથા ઉલમા ફર્માવે છે અને હુઝૂર **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** બારામાં ઈર્શાદ ફર્માવે છે, **يُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ** (અર્થ) "આ નબી તેઓને કિતાબ અને હિકમતનો ઈલમ અતા કરે છે." આ જ સ્થિતિ મદદ માગવા તથા ફરિયાદ રસી (મદદે પહોંચવવા)ની છે, કે તેની 'હફીફત' ખાસ ખુદા માટે છે અને 'વસીલાના રૂપે' ગૈરે ખુદાના માટે સાબિત અને યફીનન જાઈઝ છે. 'બલ્કે આ અર્થ તો ગૈરે ખુદા માટે જ ખાસ છે. અલ્લાહ તઆલા વસીલો કે ઝરીયો બનવાથી પાક છે.' એનાથી વધીને કોણ છે કે તે (ખુદા) તેની

તરફ વસીલો બને ? અને તેના (ખુદા) સિવાય હફીફી હાજતરવા (હાજત પૂરી કરનાર) કોણ છે કે તે (ખુદા) દરમ્યાનમાં વસીલો બની શકે ? અને જેમ કે હદીષમાં છે કે જ્યારે એક અઅરાબી (ગામડીયા)એ હુઝૂર **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**થી અર્ઝ કરી કે, "યા રસૂલલ્લાહ ! અમે હુઝૂરને અલ્લાહની તરફ શફીઅ (સિફારશી) બનાવીએ છીએ અને અલ્લાહને હુઝૂર સમક્ષ શફીઅ લાવીએ છીએ." હુઝૂર **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**ને આ સાંભળી દિલે સખત સદમો પહોંચ્યો. ઘણીવાર સુધી 'સુબ્હાનલ્લાહ ! સુબ્હાનલ્લાહ ! ફર્માવતા રહ્યા. પછી ફર્માવ્યું :-

وَيَحْتَ أَنَّهُ لَا يَسْتَشْفَعُ بِاللَّهِ عَلَى أَحَدٍ شَانَ اللَّهِ اعْظَمَ مِنْ ذَلِكَ

"અરે નાદાન ! અલ્લાહને કોઈની સમક્ષ (રૂબરૂ) સિફારશી તરીકે નથી લાવતા કારણ કે અલ્લાહ પાકની શાન તેનાથી ખૂબ જ મહાન છે." અને અબૂ દાઉદે હઝરત ઝુબૈર ઈબને મુતઅમ રિવાયત કરી.

મુસલમાનો અંબિયા **عَلَيْهِمُ السَّلَامُ** તથા અવલિયા **رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ**થી આ જ ઈસ્તેઆનત (મદદ હાંસલ) કરે છે. અને જો તે જ ઈસ્તેઆનત અલ્લાહ તઆલાથી કરે તો અલ્લાહ અને તેનો રસૂલ (જાલમ ફર્માવે અને તેને ખુદા તઆલાની શાનમાં બેઅદબી ઠરાવે. અને હક્ક તો એ છે કે 'આ ઈસ્તેઆનતનો અર્થ યફીનની સાથે ખુદા પાકના માટે કરે તો કાફિર થઈ જશે.' પરંતુ વહાબીઓની બદઅકીદગીને શું કહીએ ન અલ્લાહ તઆલાની અદબ ન રસૂલે ખુદાનો ખૌફ, ન ઈમાનનો લેહાઝ ! વિના કારણ આ ઈસ્તેઆનતને **إِنَّا كُنَّا نَسْتَعِينُ**માં દાખલ કરીને કે જે અલ્લાહ તઆલા માટે યફીનન મુહાલ (અશક્ય) છે તેને અલ્લાહ તઆલાથી ખાસ કરી દે છે.

એક મૂર્ખ વહાબીએ કહ્યું હતું, "વો ક્યા હય જો નહીં મિલતા ખુદાસે, જિસે તુમ માંગતે હો અવલિયાસે?" (અર્થ : એ શું છે જે નથી મળતું ખુદાથી, જેને તમે માંગો છો અવલિયાથી?) તો ફકીર (આ'લા હઝરત رضي الله عنه)એ કહ્યું, "તવસ્સુલ કર નહીં સકતે ખુદાસે, ઉસે હમ માંગતે હય અવલિયાસે." એટલે કે એ નથી થઈ શકતું કે ખુદાને વસીલો કરીએ કે તેને કોઈની સમક્ષ વસીલો કે ઝરીયો બનાવીએ તેથી આ વસીલો બનવાને માટે અમે અવલિયાએ કિરામથી માગીએ છીએ કે તેઓ ખુદાની બારગાહમાં અમારો વસીલો તથા ઝરીયો તથા હાજત પૂરી કરવા માટેનો વાસ્તો થઈ જાય. તે મૂર્ખાઈના સવાલનો જવાબ ખુદા તઆલાએ આ આયએ કરીમામાં આપ્યો :-

وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ
الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا.

"અને જ્યારે તેઓ પોતાની જાનો પર જુલમ કરે એટલે કે ગુનાહ કરે, અને તારી સમક્ષ હાજર થાય અને અલ્લાહથી માફી યાહે અને રસૂલ તેઓના માટે માફી માંગી તો બેશક ! અલ્લાહને તૌબા કુબૂલ કરવાવાળો મહેરબાન પામશે." શું અલ્લાહ તઆલા જાતે પોતે બખ્શી શકતો ન હતો ? તો પછી આમ શા માટે ફર્માવ્યું કે, હે નબી ! તમારી સમક્ષ હાજર થાય અને તમે અલ્લાહથી તેમની બખ્શિશ યાહો તો તેઓ દૌલત તથા નેઅમત પામશે. (બસ!) એ જ અમારો મતલબ છે જે કુઆનની આયત સાફ સાફ ફર્માવી રહી છે. 'પરંતુ વહાબીઓ તો અક્કલ વિહોણા છે !

ખુદારા ઈન્સાફ કરો ! જો આયએ કરીમહ نَسْتَعِينُ માં

મુત્લક ઈસ્તેઆનતનો ઝાતે ઈલાહીમાં હસ્ર મફસૂદ હોય (ભાવાર્થ : આ આયતનો જો ખુદા સિવાય બીજા કોઈ ઝરીયા કે વસીલાથી મદદ માંગી જ ન શકાય, તદ્દન ન માંગી શકાય એવો હેતુ હોય) તો શું એકલા અંબિયાએ કિરામ عليهم السلام થી જ ઈસ્તેઆનત (મદદ મેળવવી) શિર્ક થશે ? શું એકલા આ જ ગૈરે ખુદા છે ? અને બધી વ્યક્તિઓ તથા વસ્તુઓ વહાબીઓની નજુક ખુદા છે ? અથવા આયતમાં ખાસ એમનાં નામ આવેલાં છે કે તેમનાથી (અંબિયા, અવલિયાથી) માંગો તો શિર્ક અને બીજાઓથી જાઈઝ ?! નહીં ! નહીં ! જો મુત્લક ખુદાથી તખસીસ (એટલે કે કતઈ તૌર પર ખુદા માટે જ ખાસ બીજો કોઈ પણ ઝરીયો, વસીલો સદંતર થઈ શકે જ નહીં) અને ગૈરથી શિર્ક ઠરે તો ગમે તેવી (કોઈ) પણ ઈસ્તેઆનત (મદદ યાહવી) કોઈ પણ ગૈરે ખુદાથી કરવામાં હમેશાં, દરેક રીતે શિર્ક જ થશે. ભલે પછી તે ઈન્સાન હોય અથવા જમાદાત (ધાતુ, પથ્થર વગેરે), જીવંત હોય કે મુડદાં, (કોઈપણ) ઝાત હોય કે સિફતો, કાર્યો હોય અથવા હાલતો, બધું જ ગૈરે ખુદામાં દાખલ છે. હવે શું જવાબ છે આયએ કરીમાનો ? કે ખુદા તઆલા ફર્માવે છે, وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ "મદદ યાહો સબર અને નમાઝથી." શું સબર ખુદા છે જેનાથી ઈસ્તેઆનતનો હુકમ થયો ? શું નમાઝ ખુદા છે જેનાથી મદદ યાહવાનો ઈર્શાદ થયો ?

બીજી આયતમાં ફર્માવે છે, وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى "આપસમાં એકબીજાની મદદ કરો ભલાઈ અને પરહેઝગારી પર." કેમ સાહેબ ! જો ગૈરે ખુદાથી મદદ લેવી સદંતર અશક્ય છે તો ખુદાના આ હુકમનો અર્થ શું ? અને જો શક્ય છે (મદદ લઈ

શકાય) તો જેનાથી મદદ મળી શકે છે તેનાથી મદદ માંગવામાં શું ઝહેર ઘોળાઈ ગયું ?

હદીષોની તો ગણતરી જ નથી. સંખ્યાબંધ હદીષોમાં સાફ સાફ હુકમ છે કે સવારની ઈબાદતથી મદદ યાહો, રાતની ઈબાદતથી ઈસ્તેઆનત (મદદ હાંસિલ) કરો, રાતના છેલ્લા પહોરની ઈબાદત (તહજજુદ વગેરે)થી ઈસ્તેઆનત કરો, બપોરના સૂવા (કયલુલા)થી તથા સદકાથી ઈસ્તેઆનત કરો, ઔરતોને તેમની બેપર્દગી ન થાય એટલા માટે તેમને ઘરોમાં બેસાડીને તેમને પર્દામાં રહેવા માટે ઈસ્તેઆનત કરો, (કોઈની) હાજતો પૂરી કરવામાં હાજતો ન છુપાવીને ઈસ્તેઆનત કરો. શું આ બધી વસ્તુઓ વહાબીઓના ખુદા છે કે તેમનાથી ઈસ્તેઆનતનો હુકમ આવ્યો ? આ હદીષો ખયાલમાં ન હોય તો મારી પાસેથી સાંભળો !

(૧) અબૂ હુરૈરહ રસૂલુલ્લાહ રસૂલુલ્લાહ ﷺ થી રિવાયત કરે છે, "સવાર, રાત અને રાતના આખરી પહોરની ઈબાદતથી મદદ યાહો." (બુખારી, નિસાઈ)

નોંધ : મૂળ ઉર્દૂ કિતાબમાં હદીષો અરબીમાં આપેલી છે. આપણી આ કિતાબના પેજીસ વધી ન જાય તેથી હવે મોટા ભાગે ફક્ત અનુવાદ રજૂ કરવામાં આવ્યો છે તથા આ કિતાબમાં કોંસ કરી જે લખાણ અવાર નવાર આવે છે તે પણ સમજવા માટે જ છે, મૂળ કિતાબમાં એ પ્રમાણે નથી. -અનુવાદક)

હદીષ નં. ૨ અને ૩ : તિર્મિઝીએ હઝરત અબૂ હુરૈરહથી, હકીમ તિર્મિઝીએ ઈબને અબ્બાસ رضي الله عنه થી રિવાયત કરી છે કે, લખી (લઈ)ને તમારી

યાદ શક્તિને મદદ કરો. (તિર્મિઝી)

હદીષ નં. ૪ : ઈબને માજહ, હાકિમ અને તિબરાનીએ અલકબીરમાં અને બયહકીએ 'શોઅબુલ ઈમાન'માં ઈબને અબ્બાસ رضي الله عنه થી રિવાયત કરી કે સેહરી (ના ભોજન)થી દિવસના રોઝા માટે કયલુલા (બપોરે સુન્નત તરીકા મુજબ સૂવા)થી રાતની ઈબાદત માટે ઈસ્તેઆનત કરો. (ઈબને માજહ)

હદીષ નં. ૫ : દયલમીએ મુસ્નદે ફિરદૌષમાં અબ્દુલ્લાહ ઈબને ઉમર رضي الله عنه થી મરફુઅન (જે હદીષના રાવિઓનો કમ હુઝૂર عليه وسلم સુધી પહોંચ્યો હોય) રિવાયત કરી કે રિઝક (રોજી) માટે સદકાથી મદદ હાંસલ કરો. (દયલમી)

હદીષ નં. ૬ : ઈબને અદીએ 'કામિલ'માં અનસ ઈબને માલિક رضي الله عنه થી રિવાયત કરી, રસૂલુલ્લાહ عليه وسلم એ ઈશાદ ફર્માવ્યો, ઔરતોને (એટલે કે વધુ કપડાં ન પહેરાવતાં ઓછા કપડાં પહેરાવીને) રાખીને મદદ યાહો. (તેમને ઘરે બેસવા માટે કારણ કે જ્યારે કોઈ ઔરતની પાસે કપડાં વધુ થઈ જાય છે અને તે શણગાર વધુ કરી લે છે તો તેને ઘરથી બહાર નીકળવાનું મન થાય છે.)

હદીષ નં. ૭ થી ૧૦ : તિબ્રાનીએ કબીરમાં ઓકયલી અને ઈબને અદી અને અબૂ નુએમથી, હિલીયહમાં અને બયહકીએ શોઅબમાં મઆઝ ઈબને જબલથી, (૮) અને ખતીબે ઈબને અબ્બાસ અને (૯) ખલઈએ પોતાના 'ફવાઈદ'માં અમીરુલ મોઅમેનીન અલી رضي الله عنه થી અને (૧૦) ખરાઈતીએ 'એતેલાલુલ કુલૂબ'માં ઉમર ફારુક رضي الله عنه થી મરફુઅન રિવાયત કરી કે મક્સદોમાં કામયાબી માટે (મફ્સદ) છુપાવવાથી

મદદ હાંસલ કરો. (એટલે કે મફ્સદો જાહેર કરીને.)

ઉપરોક્ત ૧૦ હદીષો તો અફઆલ (કાર્યો) દ્વારા ઈસ્તેઆનત (મદદ ચાહવા)ના વિશે થઈ. હવે ૨૦ હદીષો વ્યક્તિઓથી મદદ હાંસલ કરવાના વિશે જોઈ લેશો જેથી ૩૦ હદીષોની સંખ્યા પૂર્ણ થાય.

હદીષ નં. ૧૧ : અહમદ તથા અબૂ દાઉદ તથા ઈબ્ને માજહ સહીહ સનદ સાથે ઉમ્મુલ મોઅમેનીન સિદીકા رضي الله عنها થી રિવાયત કરે છે, હુઝૂર عليه الصلوٰة والسلام ફર્માવે છે, "أَنَا لَا نَسْتَعِينُ بِمُشْرِكٍ" "અમે કોઈ મુશ્રિકથી મદદ હાંસલ નથી કરતા." જો મુસલમાનોથી મદદ ચાહવી પણ નાજાઈઝ હોત તો મુશ્રિકનો ખાસ ઉલ્લેખ શા માટે ફર્માવવામાં આવત? અને એટલા માટે અમીરુલ મોઅમિનીન ઉમર ફારૂક رضي الله عنه પોતાના એક નસરાની (કિશ્ચન) ગુલામ વધીક નામવાળાથી કે જે દુન્યવી તૌર (દુનિયાવી રીતે)નો અમાનતદાર હતો, ઈર્શાદ ફર્માવતા (હતા), "تُؤْتِي الْمُسْلِمَانَ عَلَى أَمَانَةِ الْمُسْلِمِينَ" "તું મુસલમાન થઈ જા જેથી હું મુસલમાનની અમાનત પર તારાથી મદદ હાંસલ કરું." તે માનતો નહીં ત્યારે ફર્માવતા, "અમે કાફિરોથી ઈસ્તેઆનત કરીશું નહીં."

હદીષ નં. ૧૨ : ઈમામ બુખારી 'તારીખ'માં હબીબ ઈબ્ને યસાફ رضي الله عنه થી રિવાયત કરે છે. હુઝૂર અફદસ عليه السلام ફર્માવે છે: "أَنَا لَا نَسْتَعِينُ بِالْمُشْرِكِينَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ - وَرَوَاهُ الْإِمَامُ أَحْمَدُ أَيْضًا" "અમે મુશ્રિકોથી મુશ્રિકો પર ઈસ્તેઆનત નથી કરતા." (એટલે કે અમે મુશ્રિકોથી મુશ્રિકો પર ફતહ અથવા અન્ય બાબત માટે મદદ નથી ચાહતા.)

હદીષ નં. ૧૩ : સહીહ બુખારી તથા સહીહ મુસ્લિમ વ સુનને નિસાઈમાં છે, અરબના કેટલાક કબીલાઓએ હુઝૂર અફદસ عليه السلام થી મદદ ચાહી, હુઝૂરેવાલાએ મદદ અતા ફર્માવી. (હદીષનો અર્થ) : "अَنْسَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ رِوَايَاتٍ كَرِهَ كَيْفَ أَنْ يَأْتِيَ بِمَدَدٍ مِنْكُمْ فِي حَرْبٍ أَوْ فِي سَلَامٍ" "અનસ رضي الله عنه રસૂલુલ્લાહ عليه وسلم થી રિવાયત કરે છે કે આપની ખિદમતમાં રિઅલઝકવાન, અસીયહ અને બનૂ લેહયાન આવ્યા, અને ઈસ્લામના દાવા સાથે હુઝૂર عليه السلام થી પોતાની ફૌમ માટે મદદ ચાહી, આપે તેઓની મદદ ફર્માવી.

હદીષ નં. ૧૪ : સહીહ મુસ્લિમ તથા અબૂ દાઉદ તથા ઈબ્ને માજહ તથા મોઅજ્જમ કબીર, તિબ્રાનીમાં રબિયહ ઈબ્ને કઅબ અસ્લમી رضي الله عنه થી છે. હુઝૂરે પુરનૂર સૈયદુલ આલમીન عليه السلام એ (રબિયહ ઈબ્ને કઅબને) ફર્માવ્યું, "مَا نَسْتَعِينُكَ مِنْكُمْ فِي حَرْبٍ أَوْ فِي سَلَامٍ" "માંગ શું માંગે છે હું તને અતા ફર્માવીશ." અર્ઝ (રબિયહએ) કરી, "هُنَا فِي حَرْبٍ أَوْ فِي سَلَامٍ" "હું કે જન્નતમાં હુઝૂરનો સંગાથ અતા ફર્માવો." હુઝૂર عليه السلام એ ફર્માવ્યું, "وَمَا نَسْتَعِينُكَ مِنْكُمْ فِي حَرْبٍ أَوْ فِي سَلَامٍ" "વધુ કાંઈ!" અર્ઝ કરી કે બસ! મારી મુરાદ તો આ જ છે." ફર્માવ્યું, "مَا نَسْتَعِينُكَ مِنْكُمْ فِي حَرْبٍ أَوْ فِي سَلَامٍ" "મારી મદદ કર પોતાના નફસ પર સિજદાઓની કસરતથી (વધુ પ્રમાણમાં સિજદાઓ કરીને). (હદીષનો અર્થ) : "تَمَّامًا" (હઝરત રબિયહ) કહ્યું કે હું રાત હુઝૂર عليه السلام ની સાથે જ પસાર કરતો હતો. હુઝૂર عليه السلام ના વુઝૂ અને કઝાએ હાજત (હાજત પૂરી કરવા) માટે પાણી લાવ્યો તો આપે ફર્માવ્યું, "مَا نَسْتَعِينُكَ مِنْكُمْ فِي حَرْبٍ أَوْ فِي سَلَامٍ" અને તિબ્રાનીમાં આ પ્રમાણે છે કે આપે એક દિવસ ફર્માવ્યું, "هَذَا فِي حَرْبٍ أَوْ فِي سَلَامٍ" "હે રબિયહ! મારાથી માંગો, તમને અતા ફર્માવીશ." મુસ્લિમ શરીફમાં છે, પછી મેં (હઝરત રબિયહએ) અર્ઝ કરી, જન્નતમાં આપનો સંગાથ ઈચ્છું છું. આપે ફર્માવ્યું, "مَا نَسْتَعِينُكَ مِنْكُمْ فِي حَرْبٍ أَوْ فِي سَلَامٍ" "બીજું કાંઈ?" મેં અર્ઝ કરી, બસ આટલું જ. આપે ફર્માવ્યું, "مَا نَسْتَعِينُكَ مِنْكُمْ فِي حَرْبٍ أَوْ فِي سَلَامٍ" "તો તમે મારી મદદ કરો પોતાની ઉપર સિજદાઓની કસરતથી

(વધુ પ્રમાણમાં સિજદાઓ કરીને).

અલ્હમ્દુલિલ્લાહ ! આ મહાન (જલીલ) તથા ઉમદા સહીહ ઉદીષ પોતાના દરેકે દરેક વાક્યથી વહાબિયત તોડ છે. હુઝૂર ﷺએ 'અઈન્ની' ફર્માવ્યું કે મારી મદદ કર ! તેને ઈસ્તેઆનત (મદદ હાંસલ કરવી) કહે છે. એ પણ બાજુએ રાખીએ હુઝૂર ﷺએ મુત્લક (કશી પાબંદી વગર) રીતે 'સલ' ફર્માવ્યું કે, "માંગ શું માંગે છે?" વહાબીયતની જાન (છાતી) પર કેવો પહાડ છે ! જેનાથી સાફ જાહેર થયું કે હુઝૂર દરેક પ્રકારની હાજત પૂરી ફર્માવી શકે છે. દુનિયા તથા આખેરતની બધી મુરાદો હુઝૂરના ઈખ્તિયારમાં છે. ત્યારે જ તો કોઈ પણ બંધન કે સીમા બતાવ્યા વગર ફર્માવ્યું, "માંગ શું માંગે છે?"

શયખ અબ્દુલહકફ મોહદિષ દહેલ્વી رحمة الله عليه શરહે મિશકાત શરીફમાં આ ઉદીષની નીચે ફર્માવે છે, "અઝ ઈતલાકે સવાલ કે ફરમુદ 'સલ' બખ્વાહ તખસીસ ન કર્દ. બમતલુબીએ ખાસ મઅલૂમ મી શવદ કે કારે હમા બ દસ્તે હિમ્મતો કરામતે ઓસ્ત ﷺ હરયે ખ્વાહદ વ હર કેરા બે ઈઝને પરવરદિગાર ખૂદ બદહદ" સવાલ મુત્લક (બિનશર્તી) છે, 'સલ' એટલે માંગ. કોઈ વસ્તુનો ઉલ્લેખ જ નથી (કે આ માંગ કે તે માંગ) જેથી જાણ થઈ જાય કે બધાં કામો હુઝૂરના જ ઈખ્તિયારમાં છે. જે કાંઈ આપ ચાહે જેને ચાહે ખુદાના હુકમથી અતા ફર્માવી દે.

શોઅર : (અર્થ) : કારણ કે દુનિયા અને આખેરત આપની સખાવતથી છે. અને લોહો કલમનો ઈલ્મ આપના ઈલ્મોમાંનો એક અંશ (ટુકડો) છે.

અલ્લામહ અલી ફારી رحمة الله عليه મિશકાતમાં ફર્માવે છે,

"યુઅખઝો મિન ઈત્લાકેહી ﷺ લાઅમ્ર બિસ્સુવાલે અન્નલ્લાહ તઆલા મકન્નહુ મિનઅઅતાએ કુલ્લેમા અરાદ મિન ખઝાએનિલ હક્ક" અર્થ : હુઝૂરે અફદસ ﷺએ જે માંગવાનો મુત્લક (અબાધિત) હુકમ આપ્યો તેનાથી ફલિત થાય છે કે અલ્લાહ તઆલાએ હુઝૂર ﷺને કુદરત (શક્તિ) અર્પી છે કે અલ્લાહના ખઝાનાઓમાંથી જે કાંઈ ચાહે અતા ફર્માવે, "વધુમાં લખ્યું, એટલે કે, ઈમામ ઈબ્ને સબઅ વગેરે ઉલમાએ હુઝૂર ﷺની 'ખસાઈસે કરીમા' (મુબારક વિશિષ્ટતાઓ)માં ઉલ્લેખ કર્યો છે કે જન્નતને ખુદા તઆલાએ હુઝૂર ﷺની જાગીર બનાવી દીધી છે, કે તેમાંથી જે ચાહે જેને ચાહે અતા કરે."

ઈમામે અજલ સૈયદી ઈબ્ને હજર મક્કી رحمة الله عليه 'જોહરે મુનઝઝમ'માં ફર્માવે છે, (અર્થ) "હેશક ! નબી ﷺ ખુદા તઆલાના ખલીફા છે. ખુદા તઆલાએ પોતાના કરમના ખઝાનાઓ અને પોતાની નેઅમતોના દસ્તરખાન હુઝૂર ﷺના દસ્તે કુદરતના ફર્માબરદાર (અજ્ઞાંકિત) અને હુઝૂર પુરનૂરના હુકમ હેઠળ અને આપના ઈરાદા તથા ઈખ્તિયાર હેઠળ કરેલ છે. જેને ચાહે અતા ફર્માવે છે અને જેને ચાહે નથી આપતા." આ વિશેના ખુલાસાઓ અઈમ્મા તથા ઉલ્મા તથા અવલિયા, ઓરફા (આરિફો)ના કથનોમાં હદે તવાતુર પર (એટલે કે આ બધા બુઝુર્ગોએ એટલા પ્રમાણમાં ગવાહીઓ આપેલી છે કે જેમાં કોઈ શંકાને સ્થાન નથી) છે. જે કોઈ તેના પ્રકાશથી ઈમાનની આંખો ઉજ્જવળ (રોશન) કરવા ચાહે ફકીરનો રિસાલો "સલ્તનતે મુસ્તફા ફી મલકુતે કુલ્લિલ્વરા"ને વાંચે.

હવે જુઓ કે જલીલ (મહાન) ઉદીષમાં સૌથી વધીને

વહાબિયતની જાન ઉપર આ કેવી આફત કે હુઝૂર ﷺના આ ઈર્શાદ પર હઝરત રબિઅહ ઈબ્ને કઅબ (رضي الله عنه)એ હુઝૂર ﷺ થી જન્નત માંગી ! કે, "યા રસૂલલ્લાહ ! હું હુઝૂરથી સવાલ કરું છું કે જન્નતમાં આપની સંગતથી બુઝુર્ગી પ્રાપ્ત કરું." વહાબીઓની દ્રષ્ટિએ આ કેવું ઉઘાડું શિર્ક છે ! પણ એની શિકાયત શું થઈ શકે ? હાલમાં જ ફકીર ગોફેરૂલ્લાહે તઆલાએ દિલ્હીના એક સવાલના જવાબમાં એક ઉમદા રિસાલો (પુસ્તિકા) **اکمال الطمة على شرك سؤى بالامور العممة** "અકમાલિલ્ તામ્મતિ અલા શિર્કી સુવ્વિય બિલ્હુમૂરિલ્આમ્મહ" લખ્યો છે. અને અલ્લાહની તૌફીકથી તેમાં ૩૬૦ આયતો, હદીષોથી સાબિતી આપી છે કે વહાબીઓના તરીકા મુજબ અંબિયા હઝરાત તથા ફરિશ્તાઓ (عَلَيْهِمُ السَّلَام) થી લઈને હુઝૂર ﷺ સુધી અને ખૂદ ખુદા તઆલા સુધી મઆઝલ્લાહ ! (અલ્લાહની પનાહ !) કોઈ પણ શિર્કથી બચી શકતા નથી.

ولاحول ولا قوة الا بالله العظیم

હદીષ નં. ૧૫ થી ૨૮ : ૧૪ હદીષોમાં છે કે હુઝૂર ﷺ ફર્માવે છે :-

- ★ "ભલાઈ તલબ કરો ખૂબસૂરત ચહેરાવાળાઓની પાસે."
- ★ "નેકી અને હાજતો ખૂબસૂરતોથી માંગો."
- ★ "હાજતો ખુશજમાલ (ખૂબસૂરત)ની પાસે તલબ કરો."
- ★ "જ્યારે નેકી (ભલાઈ) ચાહો તો ખૂબસૂરતોની પાસે તલબ કરો."
- ★ "જ્યારે હાજતો તલબ કરો તો ખુશ ચહેરાઓની પાસે તલબ કરો."

- ★ "ખુશ જમાલ આદમી જો તારી હાજત પૂરી કરશે તો હસતે મોઢે અને તને પાછો પણ વાળશે તો ખુશ દિલીથી."
- ★ "એને ઈમામ બુખારીએ તારીખમાં, અબૂબક્ર ઈબ્ને અબી દુન્યાએ કઝાએ હવાએજમાં, અબૂ યઅલાએ મુસ્નદમાં, તિબ્રાનીએ કબીરમાં, ઓકયલી એ ઈબ્ને અદી અને બયહફીએ શોઅબુલ ઈમાનમાં અને ઈબ્ને આસાકિરે ઉમ્મુલ મોઅમિનીન સિદ્દિકા (رضي الله عنه)થી અને અબ્દ ઈબ્ને હુમેદે પોતાની મુસ્નદમાં, ઈબ્ને હબ્બાને ઝોઅફાઅમાં અને ઈબ્ને અદીએ કામિલમાં અને સલફીએ તૌરયાતમાં અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને ઉમર ફારૂકથી અને ઈબ્ને અસાકિરે તથા ખતીબે પોતાની તારીખોમાં અનસ ઈબ્ને માલિકથી "ઈલ્તમેસૂ" (માંગો) શબ્દ સાથે અને તિબ્રાનીએ અવસતમાં ઓકયલી અને ખરાએતીએ એતેલાલુલ કોલૂબમાં અને બધાએ પોતાના ફવાઈદમાં અને અબૂ સોહેલ અબ્દુસ્સમદ ઈબ્ને અબ્દુરહમાન બઝુઝારએ પોતાના જુઝમાં અને સાહિબે મેહરવાઈનીયાતએ જાબિર ઈબ્ને અબ્દુલ્લાહથી અને દારકુતનીએ અફરાદમાં "ઈબ્તુગ" શબ્દો વડે અને ઓકયલી અને ઈબ્ને અબી દુનિયાએ કઝાએ હવાઈજમાં અને તિબ્રાનીએ અવસતમાં, બીજા બધા અને ખતીબે માલિકના રાવિઓ (કથનકારો)માં અબૂ હુરૈરહથી અને ઈબ્ને નઝઝારએ પોતાની તારીખમાં અમીરૂલ મોઅમિનીન અલી કરમલ્લાહુલ્લાહી અક્રમથી અને તિબ્રાનીએ કબીરમાં, યઝીદ ઈબ્ને ખસીફાએ પોતાના બાપથી અને તેમણે પોતાના દાદા અબી ખસીફાથી "ઈલ્તમેસૂ" શબ્દ વડે અને ફવાઈદમાં અબૂબક્રથી, અને ખતીબ તથા બધાએ "ઈલ્તમેસૂ" શબ્દ વડે અને બયહફીએ શોઅબમાં અને

તિબ્રાનીએ કબીરમાં અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને અબ્બાસથી બીજા શબ્દોમાં રિવાયત કરી અને ઈબ્ને અદીએ ઉમ્મુલ મોઅમેનિનથી ત્રીજા શબ્દથી અને તેને ઈબ્ને અદીએ કામિલમાં અને બયહકીએ શોઅબમાં અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને ખરામથી ચોથા શબ્દ વડે, અને અહમદ ઈબ્ને મુનીઅએ પોતાની મુસ્નદમાં હજજાઝ ઈબ્ને ઝયદથી પોતાના પિતા યઝીદ કાસમીથી પાંચમા શબ્દ વડે (رضي الله عنه) આ બધી મુસ્નદ (સનદવાળી) હદીષો છે. અને અબૂબક્ર ઈબ્ને અબી શયબહએ પોતાની મુસન્નિફઅ (કિતાબ, કૃતિ)માં ઈબ્ને મુસ્અબ અન્સારથી અને અતાઅથી અને ઝોહરીથી. આ હદીષ મુરસલ (જે હદીષ તાબઈ દ્વારા સહાબીનું નામ છોડી ડાયરેક્ટ હદીષે રસૂલ વર્ણન કરવામાં આવી હોય તે) છે. **ઈમામ મોહકિફક જલાલુલ મિલ્લતે વદીન સૂયુતી** رحمه الله عليه ફર્માવે છે, "આ હદીષ મારી પરખમાં હસન (અને) સહીહ છે."

હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને રવાહ અથવા હઝરત હસ્સાન ઈબ્ને પાબિત અન્સારી (رضي الله عنه) ફર્માવે છે, "બેશક! અમે પોતાના નબી ﷺ ને એક વાત ફર્માવતાં સાંભળ્યા કે તે હાજત માંગવાવાળાઓ માટે આશાઈસ (રાહત કેન્દ્ર) છે. ઈર્શાદ ફર્માવે છે કે સવાર એવી રીતે કરો કે હાજતો જેનો ચહેરો અલ્લાહ તઆલાએ ગોરા રંગથી દીપાવ્યો છે" અસ્કરીએ રિવાયત કરી.

હદીષ નં. ૨૯ : હુઝૂર عليه الصلوة والسلام ફર્માવે છે, "ફઝલ (મહેરબાની) મારા રહમદિલ (દયાળુ) ઉમ્મતીઓની પાસે હુંઢો તેઓના સાયામાં ચૈન પામશો કે તેમનામાં મારી રહમત છે."

(અર્થ) : "તમારી હાજતો મારા રહમદિલ ઉમ્મતીઓથી માંગો, રોજી પામશો, મુરાદ પામશો."

(અર્થ) : અલ્લાહ ફર્માવે છે ફઝલ મારા રહમદિલ બંદાઓથી માંગો તેમના દામનમાં એશ કરશો કે મેં પોતાની રહમત તેમનામાં રાખી છે."

હદીષ (અર્થ) "એને પહેલા શબ્દથી ઈબ્ને હબ્બાન અને ખરાએતીએ "મકારિમે અખ્લાક'માં અને કઝાઈએ મુસ્નદે શહાબમાં અને હાકિમે તારીખમાં અને અબુલ હસન મૂસ્લીએ, અને બીજા શબ્દથી ઓકયલી અને તિબ્રાનીએ અવસતમાં અને ત્રીજા શબ્દથી ઓકેલીએ, બધાએ અબૂ સઈદ ખુદરી رضي الله عنه થી રિવાયત કરી.

હદીષ નં. ૩૦ : હુઝૂર ﷺ ઈર્શાદ ફર્માવે છે, (અર્થ) : મારા નરમ દિલ ઉમ્મતીઓથી ભલાઈ તથા એહસાન માંગો, એમની ઈનાયત (મહેરબાની)ના સાયામાં આરામ કરશો. આ હદીષને હાકિમે પોતાની કિતાબ મુસ્તદરકમાં હઝરત અલી કરમ الله تعالیٰ وجهه الكريم થી રિવાયત કરી.

ઈન્સાફની આંખો ક્યાં છે ? જરા ઈમાનની નિગાહોથી જુએ, આ ૧૬ બલકે ૧૭ હદીષો કેવું સાફ તથા ઉઘાડું ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ પોતાના નેક ઉમ્મતીઓથી મદદ હાંસિલ કરવા, તેમનાથી હાજતો માંગવા, તેમનાથી ભલાઈ તથા એહસાન પ્રાપ્ત કરવાના હુકમ આપ્યો કે તે તમારી જરૂરીયાતો ખુશ ચહેરે પૂરી કરશે. તેમનાથી રોજી માંગો તો રોજી પામશો, મુરાદો પામશો, તેમની મદદના દામનમાં ચૈન (આરામ) કરશો. તેમની ઈનાયતના સાયામાં એશ કરશો.

યા અલ્લાહ ! તો પછી મદદ હાંસિલ કરવી બીજી કઈ

ચીજનું નામ છે ? એનાથી વધીને બીજી કઈ રીતે મદદ હાંસિલ થતી હશે ? તો પછી અવલિયા હઝરાતથી વધીને કયો ઉમ્મતી નેક તથા રહમદિલ હશે કે આ લોકોથી મદદ હાંસલ કરવી શર્ક ઠરાવીને તેમનાથી (બીજાઓથી) હાજતો માંગવાનો હુકમ આપવામાં આવે ? અલ્લહ્મદોલિલ્લાહ ! સત્યના સૂરજ ઉપરનો પડદો હટી ગયો અને તે ઝગમગી ઉઠયો. પરંતુ, વહાબીઓનું કરમ (નસીબ) ફૂટેલું છે કે આ એશ, ચૈન, આરામ, ભલાઈ, બરકત, રહમતનો સાયો તથા દામને રાફત (આરામના દામન)માં તેમનો હિસ્સો ક્યાંથી ? જેના તરફ મહેરબાન ખુદા તથા મહેરબાન રસૂલ ﷺ પોતાના ઉમ્મતીઓને બોલાવી રહ્યા છે !

વલહમ્દુલિલ્લાહિ રબ્બિલ આલમીન ૩૦ હદીષોનો વાયદો અલ્લાહની મહેરબાનીથી પૂરો થયો આખરમાં વહાબિયતને ફતલ કરવાવાળી ત્રણ હદીષો વધુ સાંભળતા જાવ એટલા માટે કે એકી સંખ્યા અલ્લાહ તઆલાને વધુ પસંદ છે.

હદીષ નં. ૩૧ : હુઝૂર ﷺ ફર્માવે છે કે, (અર્થ) : "જ્યારે તમારામાંથી કોઈની કશી ચીજ ખોવાઈ જાય અને મદદ ચાહે અને એવી જગ્યાએ હોય જ્યાં કોઈ હમદમ (સાથી) ન હોય તો તેણે જોઈએ કે આ પ્રમાણે પોકાર કરે, હે અલ્લાહના બંદાઓ મારી મદદ કરો ! હે અલ્લાહના બંદાઓ મારી મદદ કરો ! હે અલ્લાહના બંદાઓ મારી મદદ કરો ! કે અલ્લાહના કેટલાક બંદાઓ છે જે તે નથી જોઈ શકતો તેઓ તેની મદદ કરશે, વલહમ્દુલિલ્લાહ ! આને તિખ્રાનીએ ઉતબહ ઈબ્ને ગઝવાન رضی اللہ عنہથી રિવાયત કરી.

હદીષ નં. ૩૨ : હુઝૂર ﷺ ફર્માવે છે કે જ્યારે જંગલમાં જાનવર છૂટી જાય તો એવો પોકાર કરે કે : "હે અલ્લાહના બંદાઓ ! રોકી દો !" અલ્લાહના બંદાઓ તેને રોકી દેશે. ઈબ્નુસ્સન્નીએ અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને મસ્ઉદ رضی اللہ عنہથી રિવાયત કરી.

હદીષ નં. ૩૩ : હુઝૂર ﷺ ફર્માવે છે કે, આ પ્રમાણે પોકાર "અયનૂની યા એબાદલ્લાહ" (અર્થ) "મદદ કરો હે અલ્લાહના બંદાઓ !" એને ઈબ્ને અબી શયબા અને બઝઝારે અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને અબ્બાસ رضی اللہ عنہમ્થી રિવાયત કરી.

આ હદીષો કે જે ત્રણ સહાબાએ કિરામ રિવાયત કરી છે, રિવાયત ફર્માવી, કદીમ (જૂના જમાના)થી દીનના મહાન ઉલ્માઓ (રહમહિમુલ્લાહો તઆલા)ની મકબૂલ (સ્વીકૃત) તથા એમણે એના પર અમલ પણ કર્યો અને દર્શાવ્યા મુજબની અનુભવી પણ છે.

આ મહાન મતલબની થોડી તફસીલ અને જબરદસ્ત શાનો શોકતવાળી હદીષોની હુઝૂરીમાં વહાબીઓનો ઝબહ કરેલ જાનવર જેવો હાલ જોવો હોય તો ફફીરનો રિસાલો (પુસ્તિકા) "અન્હારુલ અન્વાર મિનયમ્મે સલાતિલ અસરા"નો અભ્યાસ કરશો. અને એથી પણ વિશેષ આ હઝરાત (વહાબીઓ)ની ખરાબ દશા જોવી હોય તો હદીષે અજલો આ'ઝમ (ખૂબ મહાન હદીષ), "યા મુહમ્મદ ! ઈન્ની તવજજહતુ બિક ઈલા રબ્બી.....છેવટ સુધી." મદદ માંગવા (ઈસ્તેઆનત) વિશેની તમામ અઝીમતરીન હદીષોમાં સહીહ તથા જલીલ (મહાન) અને સુવિખ્યાત હદીષ છે. જેના વડે અઈમ્માએ દીન મદદ હાંસલ કરવા વિશેના મસ્અલામાં દલીલો રજૂ કરે છે. પણ અહીં લખાણ લાંબુ થવાના

ખોફથી ઉલ્લેખ કરી નથી.

હવે રહ્યા અકવાલે ઉલ્મા (આલિમોના કથનો), તેમનું નામ (અકવાલે ઉલ્માનું) લેવું તો વહાબી સાહેબોની મોટી હયાદારી (શરમનું કામ) છે ! ઉલ્માએ એહલે સુન્નત, અઈમ્માએ મિલ્લતના સેંકડો કથનો ન ફક્ત એકવાર બલ્કે ઘણીવાર, ન ફક્ત એક કે અડધો રિસાલો (પુસ્તિકા) બલ્કે એહલે સુન્નતની પુષ્કળ કિતાબો (કૃતિઓ)માં તે હઝરાત (વહાબીઓ) સમક્ષ ચૂકી, તેઓ જોઈ ચૂક્યા, સાંભળી ચૂક્યા, તપાસી ચૂક્યા અને જેના જવાબ આપવાથી આજ સુધી લાચાર અને આજિઝ છે અને ખુદાની કુદરતથી ફયામત સુધી લાચાર અને આજિઝ રહેશે. પણ જેની આંખોનું પાણી નીકળી જવાથી અંધાપો ભોગવતા હોય તેનો શું ઈલાજ ? કે હજી પણ ઉલ્માના અકવાલનું નામ લેવામાં આવે છે ! એટલે કે, હજાર વખતે માર્યો તો ભલે માર્યો હવે મારે તો જાણીએ (માનીએ) ! સુબ્હાનલ્લાહ !

★ ઉલ્માનાં કથનો ★

'શિફાઉસ્સિકામ' ઈમામ અલ્લામહ મુજતહિદે ફહામા સૈયદી તકીઉલ મિલ્લતે વદીન અલી ઈબ્ને અબ્દુલ કાફી અને "કિતાબુલ અઝકાર" ઈમામે અજલો અકમલ સૈયદી અબૂ ઝકરિયા નવવી અને 'અહયાઉલ ઉલૂમ' વગેરે મહાન મહાન કિતાબો ઈમામુલ અનામ હુજ્જતુલ ઈસ્લામ કુતબુલ વજૂહ મુહમ્મદ ગિઝાલી અને 'રવઝુરિયાહીન તથા ખુલાસતુલ મફાહિર તથા નશરૂલ મુહાસિન' વગેરે મહાન કૃતિઓ ઈમામે અજલો અકરમ આરિફ બિલ્લાહ ફકીહ મોહકિફકુ અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને અસ્અદ યાફઈ અને 'હિસ્ને

હસીન' ઈમામ શમસુદીન અબૂલ ખૈર ઈબ્ને જઝરી અને 'મુદખિલ' ઈમામ ઈબ્નુલહાજ મુહમ્મદ અબ્દરી મક્કી અને 'મવાહિબે લદુન્નિયહ' તથા "મિન્હે મુહમ્મદિયહ" ઈમામ અહમદ કસ્તલાની અને 'અફઝલુલ કુર્આ ઉમ્મુલ કુર્આ તથા જોહરે મુનઝિમ તથા 'ઓફ્ફુલ જમાન' વગેરે કિતાબો (કૃતિઓ) ઈમામ આરિફ બિલ્લાહ સૈયદી ઈબ્ને હજર મક્કી અને 'મીઝાનુશ્શરીઅહ' ઈમામે અજલ આરિફ બિલ્લાહ અબ્દુલ વહાબ શઅરાની અને 'હિરઝે ધમીન' અલ્લામહ અલી ફારી અને 'મજમએ બુહારૂલ અનવાર' અલ્લામહ તાહિર ફતન્ની અને 'લમ્આતુત્તનકીહ' તથા 'અશિઅતુલ લમ્આત' તથા 'જઝબુલ કુલૂબ' તથા 'મજમઉલ બરકાત' તથા 'મદારેજુન્નબુવ્વત' વગેરે કિતાબો શયખુશોયુખ ઉલ્માએ હિંદ અબ્દુલહકક મોહદિષ દહેલ્વી અને 'ફતાવાએ ખેરીયહ' અલ્લામહ ખેરૂલ મિલ્લતે વદીન રમલી અને 'મરાફિયુલ ફલાહ' અલ્લામહ હસન વફાયી શુરન બુલાલી અને 'મતાલેઉલ મુસર્રા' અલ્લામહ ફાસી અને 'શરહે મવાહિબ' અલ્લામહ મુહમ્મદ ઝુરકાની અને 'નસીમુરિયાઝ' અલ્લામહ શહાબુદીન ખફફાજી વગેરે અસંખ્ય કિતાબો ઉલ્માએ કિરામ તથા સાદાતે ઈસ્લામ (ઈસ્લામના સરદારો) જેમની તહફીક (સંશોધન) તથા સ્પષ્ટતા તથા સાબિતી તથા ખુલાસા, ઈસ્તિમદાદ (મદદ યાહવા) તથા એઆનત (મદદ)ના વિશેની અસંખ્ય કિતાબો (કૃતિઓ)થી જમીન તથા આસમાન ગુંજી રહ્યાં છે. જો મુતાલેઅહ (અધ્યયન) કરવાની લિયાકત (નિપૂર્ણતા) ન હતી તો શું (૧) 'તસ્હીહુલ મસાઈલ' તથા (૨) 'સૈફુલ જબ્બાર' તથા (૩) 'બવારિકે મુહમ્મદીયહ' વગેરે ઉમદા કિતાબો એમાદુસુન્નહ મુઈનુલહકક હઝરત મૌલાના ફઝલે રસૂલ ﷺની પણ નથી જોઈ ? આ તો

સીધી સાદી ઉર્દૂ ફારસી ભાષામાં ખાસ તમારા જ એબદાર મજહબની રદમાં લખાઈ અને અલ્લાહની મહેરબાનીથી વારંવાર છપાઈને હક્ક પરસ્તોના, સાચા લોકોના દિલની રાહત અને ખ્વાહિશના બંદાઓ, ગુમરાહ દિલોના માટે ગઝબ છે. અલલ ખુસૂસ કિતાબે જલીલ (૪) 'ફોયુઝે અરવાહે ફુદ્સ' જેમાં ખાનદાને અઝીઝીના સેંકડો સાફ સાફ અકવાલ (કથનો) બુરી વહાબિયતની ફતલ કરનારા નકલ કરવામાં આવ્યા છે. પણ એવું છે કે, "બેહયા બાશ આં ચેહ ખ્વાહી કુન" (બેશરમ થઈજા ને પછી જેમ ફાવે તેમ કર !)

ફકીર ગોફેરૂલ્લાહો તઆલા લહુની લખેલ કિતાબ (૫) 'હયાતુલ મવાત ફી બયાને સિમાઈલ અમ્વાત' (હિ. ૧૩૦૫) તથા રિસાલો (૬) 'અન્હારૂલ અન્વારે મિનય્યમે સલાતિલ અસ્સાર' (હિ. ૧૩૦૫) તથા રિસાલો (૭) 'અન્વારૂલ ઈન્તેબાહ ફી હિલ્લે નિદાએ યા રસૂલુલ્લાહ" (હિ. ૧૩૪૪) તથા રિસાલો (૮) 'અલએહલાલુ લિ ફયઝિલ અવલિયાએ બઅદલ વિસાલ' (હિ. ૧૩૦૩) અને કિતાબ 'અલ અમ્નો વલ ઉલા લનઅ તેયલ સલ્તનતિલ મુસ્તફા ફી મલ્કૂતે કુલ્લિલવરા' (૧૩૯૭) વગેરેમાં કેટલી જગાએ સખ્યાબંધ અઈમ્મા તથા ઉલ્મા તથા અવલિયાએ કિરામના ઈર્શાદો તથા અકવાલ આવેલા છે. અહીંયા તેમના ઉલ્લેખથી લખાણ લંબાવવાની હાજત નથી. અને ખૂદ તે જ લખાણમાં જે અકવાલ હઝરત શયખ મોહકિફૂ તથા મૌલાના અલી ફારી તથા ઈમામ ઈબ્ને હજર મક્ફી رحمة الله عليهم હદીષ નં. ૧૪ ની નીચે વર્ણવવામાં આવ્યા, વહાબિયતની ફતલ માટે શું કમ છે? પછી વહાબી સાહબની તેનાથી પણ વધીને અંતિમ કક્ષાની બેહયાઈ એ કે ઉલ્માની સાથે સૂફિયાએ કિરામના પાક નામ પણ

લઈ દીધાં ! શું વહાબિયત તથા હયા (શરમ)માં આવો જ વિરોધાભાસ છે કે એક ક્ષણ માટે હયાની કોઈ રજકણ વહાબિયતની સાથે ભેગી નથી હોઈ શકતી !
أَنَا لِلَّهِ وَأَنَا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

ઈસ્તેઆનત (મદદ ચાહવા)ના વિષયમાં સૂફિયાએ કિરામના અકવાલ, અફઆલ, અહવાલ, આમાલથી દફતરો ભરેલાં છે, દરિયા વહી રહ્યા છે. આ દશ્યની ઉજ્જવળતાનું શું કહેવું ?! જરા આંખો પર ઈમાની ચશમા લગાડીને હઝરત શયખ મોહકિફૂ મૌલાના અબ્દુલહક્ક મોહદિષ દહેલ્વી رحمة الله عليه નો તર્જમએ મિશકાત શરીફ મુલાહેઝા થાય (અભ્યાસ કરો) કે, આ મસ્અલામાં અવલિયાએ કિરામ હઝરાત કુદદેસત અસરારહુમથી શું વર્ણન કરે છે ? ફર્માવે છે :

"આંચેહ મરવી વ મહકી અસ્ત અઝ મશાએખે એહલે કશફ દર ઈસ્તિમદાદ અઝ અરવાહે કોમલ વ ઈસ્તેફાદા અઝાં ખારિજ અઝ હસ્ર અસ્ત. વ મઝકૂરસ્ત દર કુતુબો રસાઈલ ઈશાં વ મશહૂરસ્ત મિયાંને ઈશાં હાજત નેસ્ત કે આંરા ઝિક્કુનેમ વ શાયદ કે મુન્કર મુતઅસ્સિબ સુદ ન કુનદ ઉરા કલેમાતે ઈશાં આફાનલ્લાહો મિનઝાલિક."

"કામેલિન (કામિલ બુઝુર્ગો)ની અરવાહ (રૂહો)થી મદદ હાંસલ કરવા તથા ફાયદો ઉઠાવવાના વિશે કશફવાળા મશાએખોથી જે કાંઈ રિવાયત થયેલ છે તે હસ્રથી ખારિજ છે." (એટલે કે તે બધી આયતો એકી સાથે રજૂ કરવી શક્ય નથી) અને જે કાંઈ તેમના રિસાલાઓ તથા કિતાબોમાં વર્ણન થયેલ છે અને તેમના દરમ્યાન મશહૂર છે. તેના ઉલ્લેખની જરૂરત નથી.

પછી ભાગ્યે જ કોઈ હઠધર્મી અને મુન્કરને આનાથી ફાયદો ન થાય, અને ખુદા અમોને હઠધર્મીથી બચાવે."

અલ્લાહુ અકબર ! તે બેદૌલત મુન્કરોની બેનસીબી (મેહરૂમી) ત્યાં સુધી પહોંચી કે તે મોટા મોટા ઉલ્મા તથા ઓરફા (આરિફો)ને અવલિયાએ કિરામ હઝરાતના કલેમાતથી તેઓને નફો પહોંચવાની ઉમ્મીદ ન રહી અને ખરેખર એવું જ છે અને માનવામાં ન આવતું હોય તો પરીક્ષા કરી જુઓ, તે હજારો હજાર અગણિત ઈર્શાદોથી. આજમાઈશના રૂપે સાહિબે લૌલાક عليه السلامના અઝીઝ ફરઝંદની એક પાકીઝા વાત રજૂ કરું. બતસરીહે આ'ઝમે અવલિયા, સૈયદુલ અવલિયાઓ ઈમામુલ અસ્ફીયાઓ કુતબુલ અકતાબો તાજુલ અફરાદો મરજુલ અબદાલો મુર્કરુલ અફરાદ અને મહાન આલિમોના સ્વીકૃત, ઈમામે શરીઅતો સરદારે ઉમ્મતો મોહયુદીનો મિલ્લતો, નિઝામે તરીકતો બહરે હફીફતો અયને હિદાયતો દરિયાએ કરામત છે. તે કોણ ? હા ! તે સૈયદુલ અસ્યાદ વાહેબુલ મુરાદ, સૈયદના વ મૌલાના વ મલાઝના વ માવાના, વ ગૌષના, વ ગૌષના, હઝરત કુતબેઆલમો 'ગૌષે આ'ઝમ સૈયદ અબૂ મુહમ્મદ અબ્દુલફાદિર હસની હુસૈની ખુલાની' સલ્લલાહો તઆલા અલા જદેહીલ ઈકરામ વ અલયહે વઅલા આલેહિ વબારિક વસલિલમ અને તે કલામે પાક (પવિત્ર વાણી) ન એવું કે કોઈ જેવા તેવા રિસાલા અથવા ઝબાનો પર મશહૂર હોય બલકે અકાબિરો અઝિલ્લએ અઈમ્માએ કિરામો ઉલ્માએ એઝામ જેવા કે ઈમામે અઝલ આરિફ બિલ્લાહ, સૈયદુલ કુર્આ પીકા ષિખ્તે હુજજતે ફફીહ મોહદિષે રવાયતુલ હઝરતુલ ઉલીયતુલ કાદરિયહ સૈયદના "ઈમામ અબુલ હસન નૂરૂદીન અલી ઈબ્ને જરીર "લખ્તી શતનૂફી" તેમજ ઈમામે અકરમ

શયખુલ ફુફહા, ફર્દુલ ઓરફા, આલિમે રબ્બાની, હામિલે લિવાએ હિકમતે યમાની, "સૈયદના ઈમામ અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને અસ્અદ યાફઈ શાફઈ મક્કી" તેમજ ફાઝિલે અજલ, ફફીહે અકમલ, મોહદિષે અજમલ, શયખુલ હરમુલ મોહતરમ, "મૌલાના અલી ફારી હન્ફી હરવી મક્કી" તથા બક્રિયતુસ્સલફ જલીલુશરફ, સાહિબે કરામાત, આલીઓ બરકાતો મઆલી "મૌલાના અબુલ મઆલી મુસ્લેમી મઆલી" તેમજ શયખુશોયુખે ઉલ્માએ હિંદ મોહકિફક ફફીહ આરિફે નબીયહ "મૌલાના શયખ અબ્દુહકફ મોહદિષે દહેલ્વી" વગેરે વગેરે કુબરાએ મિલ્લતે ઓઝમાએ ઉમ્મત કુદ્દેસનલ્લાહો તઆલા બેઅસ્સારેહિમ વ અફાઝ અલયના મિમ્બરકાતેહિમ વ અન્વારેહિમ (આ મહાન હસ્તીઓ)એ પોતાની લિખીત મહાન, બેહતરીન, વિશ્વાસ પાત્ર, ભરોસા પાત્ર કિતાબો (કૃતિઓ) દા.ત. "બહજતુલ અસ્સાર શરીફ" તથા "ખુલાસતુલ મુફાબિર" તથા "તન્ઝિહુલ ખાતિર" તથા "તોહફાએ કાદરિયહ" તથા અખબારૂલ અખ્યાર" તથા "ખુબ્દતુલ આસાર" વગેરેમાં ઝિક તથા રિવાયત ફર્માવી છે. હુઝૂરે પુરનૂર જિગર પારાએ યવમુન્નુશૂર عليه السلام (એટલે કે ગૌષપાક رضي الله عنه) ઈર્શાદ ફર્માવે છે,

(અર્થ) : "જે કોઈ મુસીબતમાં મારાથી મદદ ચાહે તો તે મુસીબત તેનાથી દૂર થાય. જો કોઈ તકલીફમાં મારું નામ લઈને પોકારે તો તે તકલીફ દૂર થાય. અને જો ખુદા તઆલાની બારગાહમાં કોઈ હાજત માટે મને વસીલો બનાવે તો તે હાજત પૂરી થાય. અને જો બે રકાત નમાઝ પઢે અને દરેક રકાતમાં 'અલ્હમ્દુ' પછી ૧૧ વખત સૂરએ ઈખ્લાસ (કુલહુવલ્લાહ...) પઢે. પછી સલામ ફેરવીને રસૂલુલ્લાહ عليه السلامને યાદ કરે. પછી

બગદાદ શરીફની દિશામાં ૧૧ ફદમ ચાલે અને મારું (ગૌષે પાકનું) નામ લે અને પોતાની હાજતનો ઉલ્લેખ કરે, તો બેશક ! અલ્લાહ તબારક વ તઆલાના હુકમથી તે હાજત પૂરી થાય."

(ત્યાર પછી આ'લા હઝરત رضي الله عنه એ અરબીમાં દુઆ લખેલી છે જેનો અનુવાદ વાંચો. —અનુવાદક)

"બંદો (એટલે કે આ'લા હઝરત) કહે છે, હે મારા સરદાર અને આફા (માલિક) ! અલ્લાહ આપનાથી રાજી થાય અને તે દરેક વ્યક્તિથી જે આપના માટે હોય અને આપનાથી હોય. તમામ તારીફો (વખાણો) તે ખુદાને લાયક છે જેણે આપને આપના બાપ રહમતે આલમ તથા નેઅમતોના માલિકના વારસદાર બનાવ્યા. અલ્લાહ રહમતો નાઝિલ ફર્માવે આપના બાપ અને આપના પર અને દરેક તે વ્યક્તિ પર જે આપની તરફ મન્સૂબ થયો (નિસ્બત ધરાવે) હોય. તથા બરકતો, બુઝુર્ગીઓ તથા કરામતો નાઝિલ ફર્માવે. — આમીન. આમીન યા અરહમર્રહિમીન વલ્હમ્દુલિલાહિ રબ્બિલ આલમીન."

હઝરત અબુલ મઆલી رضي الله عليه ની રિવાયતમાં અલ્ફાઝે કરીમહ (મુબારક શબ્દો) "કશફતો, ફર્જતો, કદયતો" આ કહેનાર (ગૌષે આ'ઝમ)ના શબ્દોથી જાહેર છે. તેઓ તેનો અનુવાદ આ પ્રમાણે ફર્માવે છે,

(ફારસીનો અર્થ) : "ઉમર બઝઝાઝ رضي الله عليه ફર્માવે છે કે મેં સાંભળ્યું હઝરતે ગૌષે આ'ઝમ رضي الله عنه થી (કે) જે વ્યક્તિ કે કોઈ પરેશાનીમાં મારી મદદ યાહશે 'કશફતો અન્હો' (દૂર કરી દર્દશ હું તેની પરેશાનીને તેનાથી) અને જે વ્યક્તિ કે કોઈ મુશ્કેલીમાં મારું નામ લઈને પોકાર કરશે, 'ફર્જતો અન્હો' (તો છુટકારો આપીશ હું તેને તે

મુશ્કેલીથી) અને જે વ્યક્તિ કે કોઈ હાજતમાં મારા વસીલાથી મદદ યાહશે અલ્લાહ રઘ્બુલ ઈઝ્ઝતના દરબારમાં 'કદયતો લહુ' (તેની હાજતને હું પૂરી કરીશ)"

અલ્લામા ફારી રિવાયત વર્ણન કર્યા બાદ ફર્માવે છે, (અર્થ) : "બેશક ! એનો ઘણીવાર અનુભવ કરવામાં આવ્યો અને સારું સાબિત થયું. અલ્લાહ તઆલા શયખથી રાજી થાય" ફકીર ગોફેરલહુએ આ નમાઝ મુબારકની તરકીબ (વિધિ) તથા કેટલા અનોખા બારીક નુકતાઓ (પોઈન્ટ્સ) 'અઝહારૂલ અન્વાર મિન સબાએ સલાતિલ અસ્સાર' નામના એક ટૂંકા રિસાલામાં લખે છે. (હિ. ૧૩૦૫) અને તેની દરેક દરેક ક્રિયાની સંપૂર્ણ રીતે સાબિતીને પૂરેપૂરી, દરેક દરેક ભાગની સંખ્યાબંધ હદીષો તથા ઈમામોના અફવાલ તથા શરઈ હુકમોથી સાબિતી આપવા પૂરતો એક સંપૂર્ણ મહાન ફાયદાવાળો ઉમદા રિસાલો 'અન્હારૂલ અન્વાર મિનયમ્મે સલાતિલ અસ્સાર' નામનો લખ્યો. (હિ. ૧૩૦૫) જેની કહેર નાઝિલ કરવાવાળી ખુદાદાદ શાનો શૌકત જોવા લાયક છે. વલ્હમ્દુલિલ્લાહ ! ઈમાનદારીથી કહેશો એ તે જ અવલિયા છે જેમના પર તમે આ જીવતું બોહતાન ઉઠાવો છો, તે જ અવલિયા હઝરત તો તમોને મુન્કિર તથા દુશ્મન ફર્માવી જ ચૂક્યા છે. તમારા પર અવલિયાના ઈર્શાદની શું અસર થાય ?

કલમની લગામ રોકતાં રોકતાં વાત લાંબી થતી જાય છે થોડાક જરૂરી ફાયદાઓ લખીને પૂર્ણાહુતિ કરવી જોઈએ.

જરૂરી ફાયદાઓ : હઝરત ઈમામ સૂફ્યાન ખૌરી رضي الله عليه ફૌલ (કથન)ને નકલ કરવામાં વહાબીએ સિતમકાર સાઝી (જુલ્મી પ્રવૃત્તિ) કામે લગાડી. અસલ હિકાયત શાહ અબ્દુલ અઝીઝ સાહબની 'ફતહુલ અઝીઝ'થી સાંભળો. લખે છે (અર્થ) 'સૂફ્યાન

ﷺએ સાંજની નમાઝમાં ઈમામત ફર્માવી. જ્યારે
 "إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ" "ઈચ્છાકનઅબુદુ વ ઈચ્છા કનસ્તઈન"
 પર પહોંચ્યા તો બેહોશ થઈને પડી ગયા. જ્યારે હોશમાં આવ્યા
 તો લોકોએ જણાવ્યું કે, હે શયખ ! તમોને શું થઈ ગયું હતું ? તો
 આપે કહ્યું "إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ" "ઈચ્છાકનસ્તઈન" મેં કહ્યું તો ખોફ થયો
 કે, મને એ ન કહેવામાં આવે, કે હે જૂઠા ! તો પછી દાકતર
 (તબીબ)થી દવા શા માટે લઉં છું ? અમીરથી રોજી, બાદશાહથી
 મદદ શા માટે માંગુ છું ? એટલા માટે કેટલાક ઉલ્માએ ફર્માવ્યું છે
 કે ઈન્સાને ખુદાથી શરમ રાખવી જોઈએ. પાંચ સમય તેના સમક્ષ
 ઉભો રહી જુદા બોલે છે. પરંતુ અહીં એ સમજી લેવું જોઈએ
 કે ગયરૂલાહથી એવી રીતે મદદ માંગવી કે તેના પર
 ભરોસો હોય અને તેને અલ્લાહની મદદનો મઝહર (મદદ
 જાહેર થવાની જગા) ન જાણવામાં આવે તો હરામ છે,
 અને જો તવજ્જહેદ ખુદા પાકની જ તરફ છે અને તેને
 અલ્લાહની મદદના મઝહરોમાંથી એક મઝહર (જાહેર થવાની
 જગા) જાણે છે અને અલ્લાહની હિકમત અને અલ્લાહ
 તઆલાના કારખાનાએ અસબાબ (સબબોનું કારખાનું)
 પર નજર કરતાં જાહેરી તોર પર ગૈરથી મદદ ચાહવી, તો
 આ ઈરફાનથી દૂર થશે નહીં. અને શરીઅતમાં પણ જઈઝ
 અને રવા છે. અને અંબિયા અને અવલિયાએ આવી
 ઈસ્તેઆનત કરી છે. અને હફીફતમાં આ ઈસ્તેઆનત
 (મદદ માગવું) ગૈરથી નથી બલ્કે આ ખુદા તઆલાથી જ
 ઈસ્તેઆનત છે."

વહાબીઓએ જોયું કે હિકાયત જો ખરા અર્થમાં નકલ કરીશું
 તો વહાબિયતની બધી કલઈ (પોલ) ખુલી જાય છે. તબીબોથી

દવા લેવી, અમીરોથી નોકરી માંગવી, બાદશાહોથી મુકદ્દમા
 વગેરેમાં રજૂ કરવું બધું જ શિર્ક થઈ જાય છે. જેમાં ખૂદ (પોતે)
 સંડોવાયેલા છે. એટલા માટે તબીબથી દવા વગેરે શબ્દોની
 જગ્યાએ આ પ્રમાણે બતાવ્યું કે "ગયરે હક્કથી મદદ માંગુ (તો)
 મારાથી વધારે બેઅદબ કોણ હશે ?" જેથી જાહિલોને બહેકાવવા
 તેને ઝબાનના જોર વડે હઝરાતે અંબિયા ﷺ તથા અવલિયા
 ﷺથી ઈસ્તેઆનત પર લાગુ પાડીએ (ફીટ કરીએ) અને
 પોતે હકીમજીથી દવા કરાવવા, નવાબ રાજાની નોકરીઓ કરવા
 માટે. જજ ડેપ્યુટીને ત્યાં કેસ લડાવવા માટે (પોતે) બચી જાય.
 સુબ્હાનલ્લાહ ! ક્યાં તે દુનિયાથી સંપૂર્ણ બેઝારી, અને તદબીર
 તથા અસબાબને છોડવાનો મકામ જેની તરફ ઈમામ ﷺએ
 આ ફૂલમાં ઈર્શાદ ફર્માવ્યો. તે એ લોકો માટે ઈશારો ફર્માવ્યો જે
 એના અહલ (લાયકાતવાળા) હોય કે બીમાર હોય તો દવા ન
 કરે, જેહાદની ચાલુ લડાઈના અણીના સમયે જો કોરડો હાથમાંથી
 પડી જાય તો બીજાને ન કહે, પોતે જ ઉતરીને ઉઠાવી લે, અને
 ક્યાં શરીઅતે મોતહહરાના તે મકામ અને અહકામ જાઈઝ તથા
 મના તથા શિર્ક તથા ઈસ્લામ ! પણ તે હોશવાળાઓની નજીક
 દુનિયાથી કમાલ (અંતિમ કક્ષા)ની બેઝારી અને તે શિર્કથી ઉલ્ટી
 (વિરુદ્ધ દિશાની) છે કે જે ફક્ત આ આ'લા દરજે પહોંચેલ ન
 હોય તેને પણ (વહાબીઓ એ) મુશ્રિક ઠરાવ્યો.
 إِنَّا لِلَّهِ وَأَنَا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

જરા આંખો ખોલીને જુઓ ! આ હિકાયત પછી શાહ
 સાહબે કેવો ખુલાસો કરી દીધો કે "ગૈરે ખુદાથી ઈસ્તેઆનત
 (મદદ ચાહવી) તે જ નાજઈઝ છે કે જે ગૈરને અલ્લાહની
 મદદનો મઝહર ન જાણે બલ્કે ખૂદ પોતાની જાતથી જ

મદદનો માલિક જાણીને તેના પર ભરોસો કરે. અને જે ખુદાની મદદનો મઝહર સમજીને ગૈરથી ઈસ્તેઆનત કરે છે તો શિર્ક તથા હુરમતને તો જવા દો ! મફામે મઅરેફતથી પણ ખિલાફ નથી. ખૂદ અંબિયા عَلَيْهِمُ السَّلَامُ તથા અવલિયા رحمة الله عليهم اجمعين હઝરાત આવી ઈસ્તેઆનત ગૈરથી કરી છે.

મુસલમાનો ! વહાબીઓના આ જુલ્મો તઅસ્સુબ (જુલ્મ તથા દુશ્મની)નું ઠેકાણુ છે ? કે બીમાર પડે તો દાકતર પાસે દોડે, દવાઓ પર તૂટી પડે, કોઈ મારપીટ કરે તો થાણે જાય, ફરિયાદ લખાવે, ડેપ્યુટી વગેરેને ફરિયાદ કરે, કોઈએ જમીન દબાવી અથવા દસ્તાવેજ મુજબના રૂપિયા ન આપ્યા તો જજ સાહબ મદદ કરજો ! જજ બહાદુર ખબર લે જો ! કેસ કરે, ફરિયાદ કરે. મતલબ કે દુનિયાભરની મદદ હાંસલ કરે અને إِنَّكَ نَسْتَعِينُ "ઈચ્છાકનસ્તઈન"ના હસ્ર (ખુદા સિવાય ગૈરથી મદદ ન જ લેવાય) ને એના વિરુદ્ધ જાણે ! પરંતુ જેવી કે અંબિયા عَلَيْهِمُ السَّلَامُ તથા અવલિયા رحمة الله عليهم اجمعين થી મદદ ચાહી અને શિર્ક આવ્યું ! તો તે કામો વખતે (જે ઉપર વર્ણવ્યાં) આયતનો હસ્ર (ગેરે ખુદાથી મદદ લેવાય જ નહીં) કેમ ન ચાદ આવ્યું ? ત્યાં તો એ છે કે, "અમે ખાસ તારાથી જ મદદ ચાહીએ છીએ" શું વહાબીઓની નજીક "ખાસ તારાથી જ" માં વેદ, હકીમ, થાણેદાર, જમાદાર, ડેપ્યુટી, જજ વગેરે બધા આવી ગયા કે તે આ હસ્રથી ખારિજ ન થયા ? અથવા મઅાઝલ્લાહ (અલ્લાહની પનાહ) ! આયએ કરીમાનો હુકમ તેમને લાગુ નથી પડતો ? તેઓ ખુદાના મુલ્કથી કયાં ખુદા વસે છે ?

મતલબ કે વહાબીઓ પોતે પણ દિલમાં સારી રીતે જાણે છે કે

આયએ કરીમામાં મુતલક ગૈરથી મદદ ચાહવી અસલમાં મના નથી ન તે કદાપિ શિર્ક અથવા મના થઈ શકે છે બલકે હકીકી ઈસ્તેઆનત (મદદ ચાહવી) ખુદા તઆલાથી ખાસ ફર્માવવામાં આવી છે. અને તેને ખાસ કરવું કોઈ પણ રીતે અંબિયા عَلَيْهِمُ السَّلَامُ તથા અવલિયા رحمة الله عليهم اجمعين થી ઈસ્તેઆનત જાઈઝ હોવાની મના નથી થતી. પરંતુ બિચારી અવામ (સામાન્ય પ્રજા)ને બેહકાવવા માટે અને ખુદાના મહબૂબ બંદાઓના મુબારક નામ તેઓની ઝબાનથી દૂર કરવાને માટે જાણી બુઝીને કુર્આન તથા હદીષના અર્થો બદલે છે. તો શું વાત છે ? કે સમજે તો છે પણ દિલનો દરવાજો બંધ છે. (પોતાના) પગ તળેનું નજર આવે છે ? હકીમજીને ઈલાજ કરતાં, થાણેદારને ચોરી પકડતાં, નવાબ રાજાને નોકરીઓ આપતા, ડેપ્યુટી જજને કેસ બગાડતાં સંભાળ તાં આંખો વડે જોઈ રહ્યા છે. તેઓની મદદોથી કેમ કરીને મુન્કિર થાય ? અને હઝરાત અંબિયા عَلَيْهِمُ السَّلَامُ તથા અવલિયા رحمة الله عليهم اجمعين જેઓની જાહેર તથા ખાતિન, કાહિરો બાહિર (જબરદસ્ત) મદદો પહોંચી રહી છે તે દિલના આંધળાઓને ન દેખાય છે અને ન પોતાના નસીબમાં તેઓની મદદોનો હસ્ર સમજે ! પછી ભલા કઈ રીતે યકીન લાવે ? જેવી રીતે 'મોઅતઝલહ' ખઝલહુ મુલ્લાહો તઆલા, કે તેઓના પેશ્વા જાહેરી ઈબાદતો કરતાં કરતાં મરી ગયા પણ અવલિયાની કરામતોનું ટીપુ પણ પોતાનામાં ન મેળવી શક્યા જેથી લાચાર થઈને મુન્કિર થઈ ગયા ! શેઅર (અર્થ) : "જોતા નથી હકીકતને, મનઘડત વાતો કરનારાઓ."

પછી (વળી) તે હઝરાતને ડેપ્યુટી, જજ, હકીમથી ખૂદ પણ કામ પડ્યા કરે છે તેમનાથી ઈસ્તેઆનત (મદદ ચાહવી) કેવી રીતે શિર્ક કહે ? એટલા માટે તે લોકો (જજ, હકીમ વગેરે)થી

કોઈ અદાવત પણ નથી. "દિલમાં તકલીફ તો અંબિયા તથા અવલિયા અલૈહિમુસ્સલાતુ વખનાથી છે," તેઓનું નામ તઅઝીમ તથા મહોબ્બતથી ન આવવા પામે, તેઓના તરફ કોઈ સાચી અફીદતથી રુજૂઅ (પેશ) ન આવે. સયઅલમુલ્લઝીન ઝલમૂ અય્યુમુનકલબી યનકલિબૂન.

મુશકેલીઓના ફાયદા : વહાબી સાહબ, બિયારા કમ ઈલ્મવાળાઓને હમેશાં ધોકો આપે છે કે, "આ તો જીવતાં છે (જજ, ડોક્ટર વગેરે), ફલાણો અફીદો અથવા મામલો તેમનાથી શિર્ક નથી. (પણ) તેઓ (અંબિયા અવલિયા) મૃત્યુ પામેલ છે એટલે તેમનાથી શિર્ક છે!" એમના તમામ બેહુદા વસવસાઓનો આના પરથી ક્યાસ (અનુમાન) કરી લો. પણ આ (ઉપરની વાત) એકદમ જહાલત છે, જે શિર્ક છે તે જેની સાથે પણ કરવામાં આવે શિર્ક જ થશે. અને એકના માટે શિર્ક નથી તો કોઈના માટે પણ શિર્ક નથી થઈ શકતું.' શું ખુદાના શરીક મુડદાં નથી થઈ શકતા, જીવતાં થઈ શકે છે ? દૂરના નથી થઈ શકતાં, નજીકવાળા થઈ શકે છે ? અંબિયા નથી થઈ શકતા, હકીમ થઈ શકે છે ? ઈન્સાન નથી થઈ શકતા, ફરિશ્તા થઈ શકે છે ? હાશા લિલ્લાહ ! કદાપિ એવું નથી. અલ્લાહ તઆલાનો કોઈ શરીક નથી થઈ શકતું. તો દાખલા રૂપે જે વાત, પોકાર અથવા કોઈ વસ્તુ જે એ'તેકાદ (માન્યતા)ની સાથે કોઈ નજીક બેઠેલા જીવતા માણસથી શિર્ક નથી તે એ જ એ'તેકાદથી કોઈ બીજા અથવા મૃત્યુ પામેલ બલકે ઈટ, પથ્થરથી પણ શિર્ક નથી થઈ શકતું. અને જો તેમનાથી કોઈથી શિર્ક ઠરે છે તો તદ્દન યફીનન ! તમામ દુનિયાથી શિર્ક થશે. આ ઈસ્તેઆનત (મદદ ચાહવી)ને જ જુઓ કે જે અર્થ મુજબ ગૈરે ખુદાથી શિર્ક છે એટલે કે તેને ફાદિર બિઝઝાત (જાતે

પોતે ખુદાના અતા કર્યા વગર શક્તિમાન) તથા માલિકે મુસ્તકિલ (ખુદાના અતા કર્યા વિના જાતે પોતે પૂરેપૂરો માલિક) જાણીને મદદ માંગવી. "આ (જ) અર્થમાં" જો બીમારી દૂર કરવામાં દાકતર અથવા દવાથી મદદ ચાહે અથવા ગરીબાઈની હાલતમાં અમીર અથવા બાદશાહની પાસે અથવા ઈન્સાફ (ન્યાય) કરાવવા કોઈ કચેરીમાં મુકદ્દમો લડાવે, બલકે કોઈનાથી રોજ રોજના મામૂલી કામોમાં પણ મદદ લે. જે યફીનન ! તમામ વહાબી સાહબ દરરોજ પોતાની ઔરતો, બાળકો, નોકરોથી કરતાં કરાવતા રહે છે. દાખલા રૂપે આમ કહેવું ફલાણી વસ્તુ ઉઠાવી લે, અથવા ખાવા પકાવી દે અથવા પાણી પીવડાવી દે તે સદંતર શિર્ક છે, જ્યારે એ જાણ્યું કે આ કામને કરી આપવા માટે તેમનામાં ખૂદ પોતાની જાતથી જ ખુદાની અતા વગર કુદરત સમાયેલી છે તો સ્પષ્ટ કુફ અને શિર્કમાં શું શંકા રહી ? અને જે અર્થમાં તે બધાથી ઈસ્તેઆનત (મદદ ચાહવી) શિર્ક નથી એટલે કે ખુદાની મદદનો મઝહર તથા વાસ્તો તથા વસીલો તથા સબબ (ઝરીયો) સમજવું, આ અર્થમાં અંબિયા عَلَيْهِ السَّلَامُ તથા અવલિયા رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ થી કઈ રીતે શિર્ક થવા લાગ્યું ? "પણ (જ્યારે કે) હકીમ, અમીર, જજ, અવલાદ, નોકર, પત્ની આ બધાને ખુદાની મદદના મઝહર અને સબબ તથા વસીલો જાણવો જાઈઝ છે અને તે મહાન હઝરાતોને કે તેઓ આ'લા મઝહર (ખુદાની મદદ જાહેર થવાની જગા), મહાન સબબ તથા અફઝલ વસીલા બલકે અંતિમ દરજાના સબબો, વાસ્તાઓ અને વસીલાઓમાં છે એમ સમજવું શિર્ક થઈ ગયું ? હજારો અફસોસ આવી મૂર્ખાઈ અને નાઈન્સાફી પર." મતલબ ત્યાં જઈને પાણી અટકે છે કે જે કાંઈ ગુસ્સો છે તે ખુદાના મહબૂબ બંદાઓના બારામાં જ છે. પત્ની, દોસ્ત, બાળકો, મદદગાર, નોકર, કામ કરનાર (માં વાંધો

નહી) પણ અંબિયા તથા અવલિયાનું નામ આવ્યું અને દિમાગ પર શિર્કનું ભૂત સવાર ! આ શું દીન છે ? કેવું ઈમાન છે ?

ولا حول ولا قوة الا بالله العظیم

મુસલમાનો આ નુકતાને સારી રીતે સુરક્ષિત તથા નજર સમક્ષ રાખે. જ્યાં તે ચાલાકો, અચ્ચારો (ધોકાબાજો)ને કોઈ પણ ફરક કરતાં જુએ કે ફલાણો અમલ ફલાણા એતેકાદની સાથે શિર્ક છે અને ફલાણાથી નહીં, યકીનન ! જાણી લો કે નર્યા જૂઠા છે. જે એક જગાએ શિર્ક નથી તે એ જ એ'તેકાદથી કોઈ જગાએ શિર્ક નથી થઈ શકતું. "વલ્લાહુલ હાદી ઈલા તરીકન સવા"

જરૂરી ફાયદાઓ : અમુક કાચા વહાબી, પાકા હોશિયાર, જ્યારે દરેક રીતે આજિઝ આવી (લાચાર બની) જાય છે અને કોઈ રીતે ભાગી છૂટવાનો રસ્તો નથી પામતા તો એક નવો દાવ અજમાવે છે કે સાહેબો ! અમે પણ ઈસ્તેઆનત (મદદ ચાહવી)ને શિર્ક કહીએ છીએ જે ગૈરે ખુદાને ફાદિર બિઝ્ઝાત (ખુદાની અતા વગર પોતે શક્તિમાન) તથા માલિકે મુસ્તકિલ (ખુદાની અતા વગર પોતે જ સંપૂર્ણ માલિક) ખુદાની અતા વગર જાણીને કરવામાં આવે. અને પોતાની વાત બનાવવા અને શર્મિદગી દૂર કરવા માટે નાહક્ક નાજાઈઝ (રીતે) બિયારા આમ (સામાન્ય) મુસલમાનો પર જીવતુ જાગતુ તોહમત બાંધે છે (આરોપ લગાવે છે) કે તેઓ આ પ્રમાણે (અલ્લાહની અતા વિના) સમજીને જ અંબિયા તથા અવલિયાથી મદદ ચાહે છે ! (અને કહે છે) અમારો આ શિર્કનો હુકમ તે જ નિસ્બતને આધારિત છે. આ પ્રકારની બનાવટ (છેપરપિંડી)ની પોકળતા ત્રણ રીતે ઉઘડી જશે.

(૧) (તેઓ) સદંતર જૂઠા છે કે ફક્ત એક જ સૂરત (સ્થિતિ)ને

શિર્ક માને છે (આવી ખોટી વાત કરે છે). તેમના નાલાયક ઈમામે, તફવિયતુલ ઈમાન, નહીં પોતાનું 'તફવિયતુલ ઈમાન' (ઈમાનનો નાશ કરનાર કિતાબ)માં સ્પષ્ટ (ખુલ્લમ ખુલ્લા) લખી દીધું છે કે, પછી ખ્વાહ એમ સમજે કે આ કામોની શક્તિ તેઓને ખૂદ બ ખૂદ છે અથવા એમ સમજે કે અલ્લાહે તેઓને એવી કુદરત (શક્તિ) બખ્શી છે, દરેક રીતે શિર્ક થાય છે." કેમ ? હવે ક્યાં ગયા તે જૂઠા દાવઓ ?!

(૨) તેઓની સામે આમ કહો કે "યા રસૂલલ્લાહ ! હુમૂરને અલ્લાહે પોતાના ખલીફએ આ'ઝમ તથા નાયબે અકરમ તથા ફાસિમે નેઅમ (નેઅમતો વહેંચનાર) બનાવ્યા. દુનિયાની કુંજીઓ (ચાવીઓ), જમીનની કુંજીઓ, ખજાનાઓની કુંજીઓ, નફાની કુંજીઓ, હુમૂરના દરતે મુબારકમાં રાખી. દરરોજ બે વખત તમામ ઉમ્મતના આમાલો હુમૂરની બારગાહમાં રજૂ કરાવ્યા, યા રસૂલલ્લાહ ! મારા કામમાં નઝરે રહમત ફર્માવો, યા રસૂલલ્લાહ ! અલ્લાહના હુકમથી મારી મદદ ફર્માવો." હવે આ શબ્દોમાં તો ખુલ્લમ ખુલ્લા જાતી કુદરતનો ઈન્કાર અને ખુદાની મદદની મઝહરિયતનો ખુલાસો છે. આમાં તો મઆઝલ્લાહ ! તે નાપાક ગુમાનની ગંધ સુધ્ધાં નથી આવી શક્તી. એવું કહેતા જાવ અને તેમના ચહેરાનું ધ્યાનપૂર્વક નિરીક્ષણ કરતા જાવ. જો ખુશદિલીથી એને સાંભળે અને નફરત તથા ગુસ્સાની અલામતો (હાવભાવ) જાહેરમાં ન થાય, તો તે ઠીક, અને જો જુઓ કે ચહેરો બગડ્યો, નાક તથા ભવાં સંકોચાયા, મૂછ પર ધુમાડાની જેમ કાળાશ (અંધકાર) ફેલાય જાય તો જાણી લો કે દિલની છૂપી આગ પોતાનો રંગ લાવી રહી છે. ખોટે ખરેકા પદા ખૂલ જાએગા ચલનમો ! (ખોટા ખરાની પરખ હાવભાવ પરથી થઈ જશે).

સુબ્હાનલ્લાહ ! હું અમસ્તો જ પરીક્ષા માટે કહું છું ? ઘણીવાર પરીક્ષા થઈ ચૂકી છે. તે સાહેબોમાં ખૂબ જ નીચલી કક્ષાના વહાબી દહેલ્વી, મુસન્નિકે (લેખક) 'ઝફરે જલીલ' હતા. અઝીમો જલીલ (ખૂબ જ મહાન) હદીષથી સાબિત છે કે "યા રસૂલુલ્લાહ ! હું હુઝૂરના વસીલાથી પોતાના રબની તરફ ધ્યાન કરું છું કે તે મારી હાજત પૂરી ફર્માવે." કે જે સિહાહ સિત્તહ (હદીષોની સહીહ હદીષોવાળી છ કિતાબો)માંથી ત્રણ જામેઅ તિર્મિઝી, સુનને નિસાઈ, સુનને ઈબ્ને માજહમાં મરવી (રિવાયત થયેલ છે) અને મહાન મોહદિષોએ જેવા કે ઈમામ તિર્મિઝી, ઈમામ તિબ્રાની, ઈમામ બયહફી, અબૂ અબ્દુલ્લાહ, હાકિમ તથા ઈમામ અબ્દુલ અઝીમ મુન્ઝરી વગેરે તેને સહીહ ફર્માવતા આવ્યા. જે ખૂદ હુઝૂરે પૂરનૂર શાફએ યવમુન્નોપૂર عليه وسلم હાજત પૂરી કરવા માટેની તાલીમ, અને સહાબા તથા તાબેઈન رضوان الله تعالى عليهم أجمعين હુઝૂરના મુબારક જમાના અને હુઝૂરના જમાના બાદ અમીરૂલ મોઅમિનીન હઝરત ઉખ્માનગની رضي الله عنه માં હાજત પૂરી કરવાનો ઝરીયો બનાવ્યો. એમાં શું હતું ? એ જ કે, "યા રસૂલલ્લાહ صلى الله عليه وسلم ! હું હુઝૂરના વસીલાથી પોતાના રબની તરફ તવજજોહ (ધ્યાન કેન્દ્રિત) કરું છું કે તે મારી હાજત પૂરી ફર્માવે." તેમાં મઆઝલ્લાહ ! (અલ્લાહની પનાહ !) કુદરતે બિઝઝાત (ખુદાની અતા વગર જાતે પોતે શક્તિમાન)ની ક્યાં ગંધ (બૂ) હતી ? જે નવાબ સાહબને પોતાની નવાબીના નશામાં બુરી લાગી ! કે ન રસૂલ صلى الله عليه وسلم ના ઈર્શાદનો પાસ (લેહાઝ) ન સહાબા તથા તાબેઈનની તાલીમનો કે અમલનો લિહાઝ, ન હદીષોના મહાન હાફિઝોની તસ્હીહ (બતાવેલ)નો ખયાલ ! સખત ઘટાઈ (અત્યંત હઠધર્મી)ની સાથે હાશિયાએ ઝફરે જલીલ પર હદીષ સહીહને ઝબાનના જોરે અને બોહતાન (આક્ષેપ)ના જોરે રદ કરવાના માટે અક્કલ તથા

શરીઅતની પાબંદીથી નીકળીને બેઘડક રાવી ષિક્કહ રાવીઓની નસબ બદલીને 'તકરીબ' (કિતાબનું નામ)ની ઈબારત (લખાણ)માં કમાલની શરારત સાથે એક લીટી બતાવી બીજી છુપાવી, કોઈનો હાલ કોઈના પર ફીટ કરીને અત્યંત બેશરમીથી પાંખો વગરની ઉડાવી (સૂકામાં નાવ ચલાવી) કે, "આ હદીષ દલીલ માટે યોગ્ય નથી !" **إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ**

આ ઈબ્રતનાક (બોધદાયક) પ્રસંગનું વર્ણન અમારા રિસાલા 'અન્હારૂલ અન્વારમાં છે. હવે જુઓ કે ફક્ત અવલિયા નહીં બલ્કે ખૂદ હુઝૂર صلى الله عليه وسلم થી ઈસ્તેઆનતે જાઈઝા, મહમૂદા (પસંદીદા) ખૂદ હુઝૂર عليه الصلاة والسلام ની ફર્માવેલ, સહાબા તથા તાબેઈનની મઅમુલા (જેના પર અમલ કરતા હતા) તથા પસંદ કરેલ, સહીહ હદીષમાં એને સાંભળીને તો તેમના (વહાબીઓના) નીચલી કક્ષાના સાહેબોનો તો આ હાલ થાય છે તો નંબરી બહાદુર ઉચ્ચ કક્ષાના વહાબી જ્યારે કોઈ મુસલમાનની ઝબાનથી હઝરાતે મહબૂબાને ખુદા (ખુદાના પ્યારા બંદાઓ)ના નામે પાક સાંભળતા હશે તો તેઓના કલેજા પર શું નહીં ગુજરતી હોય ?!

(૩) બધું જ જવા દો. શરૂથી (મુદલે) આ નાપાક દાવો (કરવો) જ કે ખુદાના બંદાઓ, ખુદાના મહબૂબ બંદાઓને ફાદિરે મુસ્તકિલ (જાતે પોતે ખુદાની અતા વગર શક્તિમાન) જાણીને મદદ ચાહે છે. (આ) "એક એવી સખત વાત છે કે જેની ભુરાઈની ખબર પડી જાય તો મુદતો સુધી તમારે તોબા કરવી પડે !" અહલે 'લાઈલાહ ઈલ્લલ્લાહ' (કલ્મગો મુસલમાનો) પર બદગુમાની હરામ છે. અને તેમની બોલીને (વાણીને) જેનો ખરો અર્થ દેખીતી રીતે દુરુસ્ત હોય (તો પણ) વિના કારણે મઆઝલ્લાહ કુફી અર્થ તરફ ટાળી

લઈ જવો ચકીનન કબીરા ગુનોહ છે.

ખુદા તઆલા ફર્માવે છે :-

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ-

"હે ઈમાનવાળાઓ ! બહુ ગુમાનોની પાસે ન જાવ, બેશક કેટલાક ગુમાન ગુનાહ છે." (પારા. ૨૬, સૂરએ હુજુરાત, આ. ૧૨)

અને ફર્માવે છે :-

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ

أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا-

"પાછળ ન પડ તે વાતની કે જે તને તહકીક નથી. બેશક ! કાન, આંખ, દિલ દરેકથી સવાલ થાય છે." (પારા. ૧૫, સૂરએ બની ઈસ્રાઈલ, આ. ૩૬)

અને ફર્માવે છે :-

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأْنَفْسِهِمْ خَيْرًا-

"કેમ ન થયું, કે જ્યારે તમે તેને સાંભળ્યું, તો મુસલમાન મદો ઓરતોએ પોતાની જાનો એટલે કે પોતાના ભાઈ મુસલમાન પર નેક ગુમાન કર્યું હોત." (પારા. ૧૮, સૂરએ નૂર, આ. ૧૨)

અને ફર્માવે છે :-

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

તમને નસીહત ફર્માવે છે કે હવે આવું ન કરશો જો ઈમાન રાખતા હોય." (પારા. ૧૮, સૂરએ નૂર, આ. ૧૭)

અને રસૂલુલ્લાહ ﷺ ફર્માવે છે, "તે તેનું દિલ ચીરીને કેમ ન જોયું ?" મુસ્લિમ વગેરેએ રિવાયત કરી.

ઉલ્માએ કિરામ ફર્માવે છે કલ્માગોની વાતોમાં જો ૯૯ અર્થ કુફની નજીક અને એક તાવીલ (અર્થઘટન) ઈસ્લામ (મુજબ)ની પેદા થાય તો વાજિબ છે કે આ તાવીલને અપનાવે અને તેને મુસલમાન ઠરાવે કે હદીષમાં આવ્યું છે, "ઈસ્લામ ગાલિબ રહે છે અને દબાવી શકાતો નથી." રૂયાનીએ અને દારકુત્ની અને બયહકી અને ખલીલે આઈદ ઈબને અમ્ર મુઝની રિવાયત કરી.

ન કે કાંઈ કારણ વગર મોઢાના જોરે સાફ જાહેર, સ્પષ્ટ, ખુલ્લા, પ્રખ્યાત અર્થનો ઈન્કાર કરીને પોતાની તરફથી એક મલઉન (જેના પર અલ્લાહની લાનત કરવામાં આવી તે) તથા મરદૂદ, બનાવટી, ઘુત્કારાયેલો વહેમ ઘડે. અને પોતાના માટે ઈલ્મ તથા ગયબ તથા દિલના હાલની ખબરનો દાવો કરીને જબરદસ્તી તે જ નાપાક મુરાદ (આશય) મુસલમાનોના માથે બાંધે ! કયામત તો આવશે નહીં ! હિસાબ તો થશે નહીં !? આ આરોપો, તોફાનો માટે બારગાહે કહહારથી જવાબ તો લેવામાં આવશે નહીં !? હા હા જવાબ તૈયાર કરી રાખો તે સખત (કપળા) સમયના માટે જ્યારે મુસલમાનોની તરફથી ઝગડતો આવશે 'લાઈલાહ ઈલ્લલ્લાહ' (જે કલ્માગોઈનો તમે દાવો કરો છો તે) ! હવે છટકવા ફરો છો, સિતમગર લોકો ! કેવી મુસીબતમાં જકડાય છે ?! આ રીતે ભરોસો ન પડે તો પોતાના જૂઠની પરખ કરી લો. મદદ લેવાવાળાઓથી પૂછો કે તમો અંબિયા ﷺ, અવલિયા, અલઅયાઝુબિલ્લાહ (ખુદાની પનાહ) ખુદા અથવા ખુદાના હમસર (બરાબર) અથવા ફાદિરબિઝ્ઝાત યા મુસ્તકિલ મદદગાર જાણો છો ? કે પછી અલ્લાહના મકબૂલ બંદા (અંબિયા-અવલિયા), તેની સરકાર (બારગાહ)માં ઈજજત તથા મહાનતાવાળા, તેના (ખુદાના) હુકમથી તેની નેઅમતો વહેંચવાવાળા માનો છો ? જુઓ તો તમને

શું જવાબ મળે છે ?

ઈમામ અલ્લામા ખાતેમુલ મુજતહેદીન, તકીયુલ મિલ્લતે વદીન, ફક્રીહ, મોહદિષ, નાસિરુસ્સુન્નહ, અબુલહસન અલી ઈબને અબ્દુલ કાફી સુબકી رَضَوَانَ اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ કિતાબે મુસ્તતાબ 'શિફાઉસ્સિકામ'માં ઈસ્તિમદાદ વ એઆનત (મદદ માગવા)ને ખૂબ જ સરીહ (સ્પષ્ટ) હદીષોથી સાબિત કરીને ઈર્શાદ ફર્માવે છે, (અરબી લખાણનો અર્થ) "એટલે કે હુઝૂરે અનવર صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ને ખાલિક અને ફાઈલે મુસ્તકીલ (જાતે પોતે ખુદાની અતા વગર કામ કરનાર) ઠરાવતા હોય ? આ પ્રકારનો ઈરાદો તો કોઈ મુસલમાન નથી કરતો. જેથી આ અર્થમાં કલામ (વાત)ને ઢાળી (ફેરવી)ને ઈસ્તેઆનત (મદદ ચાહવા)થી મના કરવું, દીનમાં ઘોંકો (છેતરપીડી) આપવું, મુસલમાન અવામ (લોકો)ને પરેશાનીમાં મૂકવું છે" સદકત યા સૈયદી જઝાકલ્લાહુ અનિલ ઈસ્લામિ વલ મુસ્લિમીન ખયરૌ." આમીન.

હઝરત ફક્રીહ, મોહદિષ અલ્લામા મોહકિફુ આરિફ બિલ્લાહ ઈમામ ઈબને હજર મક્કી رحمة الله عليه કિતાબ 'ઈફાદત નિસાબ જૌહરી મુનઝઝમ'માં હદીષોથી ઈસ્તેઆનત (મદદ ચાહવા)ને સાબિત કરીને ફર્માવે છે, (અરબી લખાણનો અર્થ) "એટલે કે રસૂલલ્લાહ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ અથવા હુઝૂરે અફ્દસના સિવાય બીજા અંબિયા عليهم السلام તથા અવલિયા رحمة الله عليهم اجمعين ની તરફ તવજ્જોહ, અને તેમનાથી ફરિયાદનો એ જ અર્થ મુસલમાનોના દિલમાં છે, તેના સિવાય કોઈ મુસલમાન બીજો અર્થ નથી સમજતો ન ઈરાદો કરે છે. તો જેનું દિલ એને કબૂલ ન કરે તે પોતે પોતાના હાલ પર રહે. અમે અલ્લાહ તબારક વ તઆલાથી આફિયત (સલામતી) માંગીએ છીએ. હક્રીફતમાં ફરિયાદ ખુદા તઆલાની બારગાહમાં છે અને

નબી عليه الصلوة والسلام તેના (ખુદાના) અને તે ફરિયાદીના દરમ્યાનમાં વસીલો તથા વાસ્તો છે તો (હક્રીફતમાં) ખુદા તઆલાની બારગાહમાં ફરિયાદ છે. અને તેની ફરિયાદસી (મદદે પહોંચવું) આ પ્રમાણે છે કે ખુદા જ મુરાદને પૈદા કરે તથા બનાવે અને નબી صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ની હુઝૂરી (બારગાહ)માં ફરિયાદ છે અને હુઝૂરની ફરિયાદસી આ પ્રમાણે છે કે હાજત પૂરી કરવાનો સબબ બને અને પોતાની રહમતથી તે કામ કરે જેના ઝરીયાથી તેની હાજત પૂરી થાય.

લતીફો (ટૂચકો) : વહાબી સાહબને કરીમાનો મિસરઅ તો યાદ રહ્યો કે, "ન દારેમ ગૈર અઝ તુ ફરિયાદ રસ" (તારા (ખુદા) સિવાય અમે કોઈને મદદગાર બનાવતા નથી), અને તે બેશક ! હક્રુ છે, જેનો ભાવાર્થ અમે આગળ વર્ણવી ચૂક્યા છે. પણ એ ન યાદ આવ્યું કે "કુબરાએ તાએફહના મહાન તથા ભરોસા પાત્ર ઉલ્માઓ" હુઝૂર પૂરનૂર સૈયદના વ મૌલાના વ ગૌષના વ માવાના "હઝરત ગૌષે આ'ઝમ" ગૌષષ્પકલૈન સલ્લલ્લાહુ તઆલા અલા જદેહિલ કરીમ વ આબાએહિલ કિરામ વ અલયહે વઅલા મુરીદિયહ વ મોહિબ્બિયહ વબારક વસલ્લમને 'ફરિયાદ રસ (મદદગાર) માની રહ્યા છે !'

શાહ વલીયુલ્લાહ સાહબ 'લમ્આત'માં લખે છે, (ફારસી લખાણનો અર્થ), "આજે જો કોઈને ખાસ રૂહથી મુનાસેબત પેદા થઈ જાય અને તે ત્યાંથી ફેઝયાબ થાય તો કદાચ દૂર નથી કે આ કમાલ હુઝૂર صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ અથવા અલી كرم الله تعالى وجهه الكريم ની નિસ્બતથી હાંસલ થયો હશે અથવા ગૌષ આ'ઝમ رضي الله عنه ની નિસ્બતથી હાંસલ થયો હશે અથવા ગૌષે આ'ઝમ رضي الله عنه ની નિસ્બતથી મળ્યો હશે."

શાહ અબ્દુલ અઝીઝ સાહબ તફસીરે અઝીઝીમાં હુઝૂર

ﷺની મહબૂબિયત બયાન કરીને વર્ણવે છે, (ફારસી લખાણનો અર્થ) : "આ તે મર્તબો છે જે કોઈ ઈન્સાનને નસીબ ન થયો, હા હુઝૂર عليه الصلوة والسلامના તુફેલથી તેનો કાંઈક હિસ્સો ઉમ્મતના અવલિયા સુધી પહોંચ્યો. પછી તે હઝરત તેની બરકતથી મસ્જૂદે ખલાઈફ અને મહબૂબે કુલૂબ (દિલોના પ્યારા) થયા. જેમ કે હઝરત ગૌષે આ'ઝમ અને સુલ્તાનુલ મશાઈખ હઝરત નિઝમુદ્દીન અવલિયા رحمة الله عليها."

મિર્ઝા મઝહરે જાને જાનાં પોતાના મકતૂબમાં લખે છે કે, "આંચે દર તાવીલે ફૌલે હઝરત ગૌષુષ્પકલૈન رضي الله عنه કુદમી હાજેહિ અલા રકબતે કુલ્લે વલી ઈલ્લાહે નબીશતા અન્દ" તે ઉપરાંત તેમના જ મલ્ફૂઝાતમાં છે કે, (ફારસીનો અર્થ) : "ગૌષુષ્પકલૈનની તવજજોહ પોતાના સિલસિલાથી જોડાયેલ હઝરાતથી ખૂબ જણાયી છે. આપના સિલસિલાની કોઈ એવી વ્યક્તિથી મુલાકાત ન થઈ કે જે આપની તવજજોહથી વંચિત હોય."

કાઝી ષનાઉલ્લાહ સાહબ પાનીપતી સૈફુલ મસ્લૂલ લખે છે કે, (ફારસીનો અર્થ), "વિલાયતના કારખાનાના ફૌયુઝ (ફયઝનું બહુવચન) પહેલાં એક વ્યક્તિ પર નાઝિલ થયા. પછી તેનાથી વહેંચાઈને દરેક જમાનાના વલીને મળ્યા. અને કોઈ વલીને તેમના વસીલા વગર ફયઝ ન મળ્યો હઝરત ગૌષુષ્પકલૈન મોહયુદીન અબ્દુલ ફાદિર જીલાની رضي الله عنهના રૂહથી જોડાયેલ હતો. જ્યારે ગૌષુષ્પકલૈન પૈદા થયા તો આ મન્સબ (હોદ્દો) આપનાથી જાડાયો અને મુહમ્મદ મહદીના ઝહૂર સુધી હઝરત ગૌષુષ્પકલૈનની રૂહથી સંબંધિત રહેશે. એટલા માટે આપે ફર્માવ્યું, "મારો આ કુદમ દરેક વલીયુલ્લાહની ગરદન પર છે." પછી ગૌષ પાકનો આ ફૌલ,

મારા ભાઈ અને દોસ્ત મૂસા ઈબ્ને ઈમરાન હતા. પણ આ વાતની દલીલ સાબિત થાય છે."

આ બધું એક બાજુએ રાખો, ખૂદ ઈમામુત્તાએફા (વહાબી જમાતના સરદાર) મિયાં ઈસ્માઈલ દહેલ્વી 'સિરાતે મુસ્તફીમ'માં પોતાના પીરનો હાલ લખે છે, (ફારસીનો અર્થ), "હઝરત ગૌષુષ્પકલૈન અને હઝરત ખ્વાજહ બહાઉદ્દીન નકશબંદીની અરવાહે મુબારકહ (રૂહો)ની તવજજોહ તેમના (પીરના) હાલ પર હતી. તેમાં જ છે કે એક વ્યક્તિ ફાદરી તરીકા બયઅતનો ઈરાદો કરતો હતો. અલબત્ત તેને જનાબ ગૌષુષ્પકલૈનમાં સતત વિશ્વાસ હતો.....અંત સુધી. પોતાને આ જનાબના ગુલામોમાં સામેલ કર્યો તેમાં જ છે, અવલિયા એઝામ જેવા કે ગૌષપાક رضي الله عنه અને હઝરત ખ્વાજહ બુઝુર્ગ."

આ જ ઈમામુત્તાએફા (ઈસ્માઈલ દહેલ્વી) પોતાની તકરીરે ઝબીહા મન દરજે મજમુઅએ ઝુબદતુન નસાએહમાં લખે છે, (ફારસીનો અર્થ), "જો કોઈ વ્યક્તિ કોઈ બકરો ઘરમાં પાળે જેથી તેનો ગોશ્ત સારો થઈ જાય (તાજે થાય). અને તેને ઝબહ કરીને, પકાવીને ગૌષુલ આ'ઝમ رضي الله عنهની ફાતેહા અપાવે અને લોકોને ખવડાવે તો કોઈ ખલેલ (વાંધો) નથી."

ઈમાનદારીથી કહો ! ગૌષુલ આ'ઝમનો એ જ અર્થ થયો કે "સૌથી મોટા ફરિયાદ રસ" અથવા કાંઈ બીજો ? ખુદાને એક જાણીને કહેવું "ગૌષુષ્પકલૈન" એ જ તર્જુમો થયો કે જિન તથા બશરના ફરિયાદ રસ કે કાંઈ બીજું ? "પછી આ કેવું ઉઘાડુ શિર્ક તમારા ઈમામ તથા તેમનું બધું ખાનદાન બોલી રહેલ છે ?!" કથન, કૌલ (વાણી)ના સાચા છો

તો એ બધાને જરા દિલ કઠણ કરીને મુશ્કેલ, બેઈમાન કહી દો ! નહીં તો શરીઅત શું વહાબીઓ તમારી ખાનગી બનાવેલ (બનાવટ) છે ? કે ફક્ત બહારવાળાઓને માટે ખાસ છે ? ઘરવાળા બધા તેનાથી અલિપ્ત છે ?

અફસોસ ! તે બેલગામ ઈમામની રંગબેરંગી મિજાજીઓએ (વહાબી) જમાઅતની ઓર ખરાબી કરી છે. 'પોતે જ તો શિર્કનો કાયદો શિખવાડે' જેના કારણે જમાઅત (વહાબી)ના નવાબ ભોપાલી બહાદુર દબાયેલી ઝબાનથી કહી પણ ગયા કે, "ગોષે આ'ઝમ કે ગોષુષ્પકુલૈન કહેવું શિર્કથી ખાલી નથી !" અને પોતે જ્યારે રંગબેરંગી તરંગોમાં રાયે તો પોતાની મોજમાં આવીને તેમને ઊંડે ધકેલી દે અને બરીઉમ્ મિન્ક ઈન્ની અખાફુલ્લાહુ રબ્બલ આલમીન હવે બિયારા રડયા કરે !

અપના બેળા ખે ગયે ઔર હો ગયે નદિયાં પાર,
બાન ન મેરી થામ લી સો આન પળે મઝઘાર
કોણ સાંભળે છે અલહકકું :-

દો ગુના રંજો અઝાબસ્ત જાને મજનૂરા
બલા એ સોહબતે લયલાઓ ફુર્કતે લયલા

અર્થ : "રંજ તથા અઝાબ ડબલ થયો મજનૂની જાન પર, લયલાની સોહબત અને લયલાની જુદાઈની મુસીબત."

(અરબીનો અર્થ) "અલ્હમ્દુલિલ્લાહ કે આ ખૂબ જ સંક્ષિપ્ત જવાબ અને આટલા ઈજમાલ પર પૂરતો જાહેરી સવાબ કેટલીક બેઠકોમાં ૧૬ શાબાનુલ મોઅઝઝમ જુમ્આના મુબારક દિવસે હિ.સ. ૧૩૧૧ના દિવસે અસરના સમયે પૂરો થયો. તારીખના લેહાજથી "બરકાતુલ ઈમદાદ લિ અહલિલ ઈસ્તિમદાદ" નામ રાખ્યું.

શું તમે સુન્ની છો અને તમારે
ત્યાં "કન્ગુલ ઈમાન" નથી !!

આ'લા હઝરત, મુજદિદે દીનો મિલ્લત, ઈમામે અહલે સુન્નત, શૈખુલ ઈસ્લામ વલ મુસ્લિમીન, ઈમામ અહમદ રઝા મુહદિધે બરેલ્વી رضي الله عنه ની નૂરાની કલમે કલામુલ્લાહનો ઉદ્દૂમાં સર્વશ્રેષ્ઠ તર્જૂમો તથા સદરૂલ અફઝિલ હઝરત મૌલાના સૈયદ નઈમુદીન મુરાદાબાદીની લખેલ તફસીર એટલે....

કન્ગુલ ઈમાન
વ ખખાઈનુલ ઈરફાન

(ગુજરાતીમાં)

હદીયો : ૩૫૦/- રૂ. (ટપાલ ખર્ચ : ૩૦/-)

ગુજરાતી અનુવાદક : મર્હૂમ મૌલાના હસન આદમ કોલનવી સાહબ (ફઝિલે દારુલ ઉલૂમ શાહે આલમ, અમદાવાદ)

આ અણમોલ તોહફો આપના ઘરોમાં વસાવો, વાંચો, વંચાવો અને તમારુ પુત્રીઓ-બહેનોને શાદીઓમાં ભેટ રૂપે જરૂરથી આપો.

પ્રકાશક

સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી (દયાદરા શાખા)

C/o. ફયૂઝાને રઝા મંઝિલ, મુ.પો. દયાદરા, તા. જિ. : ભરૂચ,
પિન. ૩૯૨૦૨૦ ફોન. : ૨૮૦૦૧૧, મો. : ૯૪૨૭૪૬૪૪૧૧

ਵਾਹ ਕਥਾ ਮਰਤਲਾ ਅਥ ਗੋਧ ਹੈ ਭਾਲਾ ਤੇਰਾ
 ਭਿਏ ਭਿਯੋਂ ਕੇ ਸਰੋਂ ਸੇ ਕੁੰਮ ਆ'ਲਾ ਤੇਰਾ
 ਸਰ ਭਲਾ ਕਥਾ ਕੋਠ ਜਨੇ ਕੇ ਹੈ ਕੇਸਾ ਤੇਰਾ
 ਅਵਲਿਆ ਮਲਤੇ ਹੈ ਆਯੋ ਵੋ ਹੈ ਤਲਵਾ ਤੇਰਾ
 ਕਥਾ ਏਯੇ ਜਿਸਧੇ ਹਿਮਾਯਤਕਾ ਠੋ ਪੰਜ ਤੇਰਾ
 ਸੇਰ ਕੋ ਖਤਰੇ ਮੇਂ ਲਾਤਾ ਨਹੀਂ ਕੁਚਾ ਤੇਰਾ
 ਵੂ ਠੁਸੈਂਨੀ ਠਸਨੀ ਕਥੂੰ ਨ ਮੁਹਿਯੁਦੀਨ ਠੋ
 ਅਥ ਖਿਯਰ ! ਮਯਮਯੇ ਭਠੈਨ ਹੈ ਯਸ਼ਮਾ ਤੇਰਾ
 ਕੁਸ਼ਮੇਂ ਏ ਏ ਕੇ ਖਿਲਾਤਾ ਹੈ ਪਿਲਾਤਾ ਹੈ ਵੁਯੇ
 ਪਯਾਰਾ ਅਲਾਠ ਤੇਰਾ ਯਾਠਨੇਵਾਲਾ ਤੇਰਾ
 ਮੁਸ਼ਤਕਾ ਕੇ ਤਨੇ ਭੇ ਸਾਥਾ ਕਾ ਸਾਥਾ ਏਯਾ
 ਜਿਸਨੇ ਏਯਾ ਮੇਰੀ ਜਨ ਜਲਵਯੇ ਯੈਯਾ ਏਯਾ
 ਈਠਨੇ ਯਠਰਾ ਕੋ ਮੁਯਾਰਕ ਠੋ ਓੜਸੇ ਕੁਏਰਤ
 ਕਾਏਰੀ ਪਾਯੋਂ ਤਸਠੁਕੁ ਮੇਰੇ ਠੁਠਾ ਤੇਰਾ
 ਕਥੂੰ ਨ ਕਾਸਿਮ ਠੋ ਕੇ ਵੂ ਈਠਨੇ ਅਭਿਲ ਕਾਸਿਮ
 ਕਥੂੰ ਨ ਕਾਏਰ ਠੋ ਕੇ ਮੁਯਤਾਰ ਹੈ ਭਾਯਾ ਤੇਰਾ
 ਨਠਵੀ ਮੇਠ, ਅਲਵੀ ਫੁਲ, ਭਵੂਲੀ ਗੁਲਸ਼ਨ
 ਠਸਨੀ ਫੂਲ, ਠੁਸੈਂਨੀ ਹੈ ਮਠੇਕਨਾ ਤੇਰਾ
 ਨਠਵੀ ਯਿਲ, ਅਲਵੀ ਭੁਯ, ਭਵੂਲੀ ਮੰਯਿਲ
 ਠਸਨੀ ਯਾਂਏ, ਠੁਸੈਂਨੀ ਹੈ ਓਯਲਾ ਤੇਰਾ
 ਨਠਵੀ ਖੂਰ, ਅਲਵੀ ਕੋਠ, ਭਵੂਲੀ ਮਅਏਨ
 ਠਸਨੀ ਲਅਲ, ਠੁਸੈਂਨੀ ਹੈ ਤਯਲਾ ਤੇਰਾ
 ਭਠਰੋ ਭਰ, ਸਠਰੋ ਕਰਾ, ਸਠਲੋ ਠਯਨ, ਏਸ਼ਤੋ ਯਮਨ
 ਕੌਨ ਸੇ ਯਕ ਪੇ ਪਠੋਯਤਾ ਨਹੀਂ ਏਯਾ ਤੇਰਾ

ਠੁਸ਼ਨੇ ਨਿਯਤ ਠੋ, ਖਤਾ ਫਿਰ ਕਲੀ ਕਰਤਾ ਨਹੀਂ
 ਆਯਮਾਯਾ ਹੈ, ਯਗਾਨਾ ਹੈ ਏ ਗਾਨਾ ਤੇਰਾ
 ਅਯ ਅਠਵਾਲ ਕੀ ਪਯਾਸੋਂ ਮੇਂ ਕਠਾਂ ਤਾਯ ਮਗਰ
 ਆਯੋਂ ਅਥ ਅਠਰੇ ਕਰਮ ਤਕਤੀ ਹੈ ਰਸ਼ਤਾ ਤੇਰਾ
 ਮੌਤ ਨਯਠੀਕ ਗੁਨਾਠੋਂ ਕੀ ਤਠੀਂ ਮੇਲ ਕੇ ਖੋਲ
 ਆ ਭਰਸ ਯ ਕੇ ਨਠਾ ਠੋ ਲੇ ਯੇ ਪਯਾਸਾ ਤੇਰਾ
 ਆਯ ਆਮਏ ਵੋ ਕਠੇ, ਯੌਰ ਮੇਂ ਤਯਮੁਮ ਭਰਯਾਸ਼ਤ
 ਮੁਸ਼ਤੇ ਯਾਕ ਅਪਨੀ ਠੋ ਔਰ ਨੂਰ ਕਾ ਅਠਲਾ ਤੇਰਾ
 ਜਨ ਤੋ ਜਾਤੇ ਠੀ ਜਾਯੋਗੀ ਕਯਾਮਤ ਯੇ ਹੈ
 ਕੇ ਯਠਾਂ ਮਰਨੇ ਪੇ ਠੇਠਰਾ ਹੈ ਨਯਾਰਾ ਤੇਰਾ
 ਵੁਯ ਸੇ ਏਰ, ਏਰਸੇ ਸਗ, ਸਗ ਸੇ ਹੈ ਮੁਯਕੋ ਨਿਸ਼ਠਤ
 ਮੇਰੀ ਗਰਏਨ ਮੇਂ ਭੀ ਠੇ ਠੂਰ ਕਾ ਡੋਰਾ ਤੇਰਾ
 ਈਸ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੇ ਜੋ ਸਗ ਹੈ ਨਹੀਂ ਮਾਰੇ ਜਾਤੇ
 ਠਯ ਤਕ ਮੇਰੇ ਗਲੇਮੇਂ ਰਠੇ ਪਠਾ ਤੇਰਾ
 ਮੇਰੀ ਕੁਸ਼ਮਤ ਕੀ ਕੁਸ਼ਮ ਯਾਯੋਂ ਸਗਾਨੇ ਭਗਏਏ
 ਠਿੰਏ ਮੇਂ ਭੀ ਠੂੰ ਤੋ ਏਤਾ ਰਠੂੰ ਪੇਠਰਾ ਤੇਰਾ
 ਤੇਰੀ ਈਯੁਯਤ ਕੇ ਨਿਯਾਰ ਅਥ ਮੇਰੇ ਗੌਰਤਵਾਲੇ !
 ਆਠ ਸਏ ਆਠ ਕੇ ਯੁੰ ਯਵਾਰ ਠੋ ਭੁਏਠ ਤੇਰਾ
 ਭਏ ਸਠੀ, ਯੋਰ ਸਠੀ, ਮੁਯਰਿਮ ਨਾਕਾਰਾ ਸਠੀ
 ਅਥ ਵੋ ਕੇਸਾ ਠੀ ਸਠੀ, ਹੈ ਤੋ ਕਰੀਮਾ ਤੇਰਾ
 ਮੁਯਕੋ ਝੁਯਾ ਭੀ ਅਗਰ ਕੋਠ ਕਠੇ ਤੋ ਯੂਠੀਂ
 ਕੇ ਵੋਠੀ ਨ ਵੋ 'ਰਯਾ' ਭੰਏਯੋ ਝੁਯਾ ਤੇਰਾ
 ਅਥ 'ਰਯਾ' ਯੂੰ ਨ ਭਿਲਕ, ਵੂ ਨਹੀਂ ਜਯਏ, ਤੋ ਨ ਠੋ
 ਸੋਯਏ ਜਯਏ ਠਰ ਏਠਰ ਹੈ ਮੌਲਾ ਤੇਰਾ
 ਕੁਯੇ ਆਕਾ ਮੇਂ 'ਰਯਾ' ਔਰ ਭੀ ਈਕ ਨਯਮੇ ਰਝੀਅ
 ਯਲ ਲਿਯਾ ਲਾਯੋਂ ਯਨਾ ਯਵਾਨੋਮੇਂ ਯੇਠਰਾ ਤੇਰਾ